

Først JASTA

– Nu, VEDTAG GLASS-STEAGALL!

Leder fra LaRouchePAC, 29. sept., 2016 – For fem dage siden udstedte Lyndon LaRouche marchordre for de presserende opgaver, som nationen umiddelbart står overfor: »Tilsidesæt JASTA-vetoet, Afsæt Obama; Vedtag Glass-Steagall!« På daværende tidspunkt rapporterede vi, at »de næste 72 timer bliver afgørende for JASTA og Obamas skæbne, og dermed for USA's og planetens skæbne.«

LaRouche havde ret. Med onsdagens ydmygende nederlag til Obama, med Senatets og Repræsentanternes Hus' vedtagelse af at tilsidesætte hans JASTA-veto, har vi nået vores første mål. »Det her ser godt ud; dette var en særdeles god udvikling!«, kommenterede Lyndon LaRouche i dag og tilføjede: Dette spørgsmål er nu lukket og kan ikke omstødes. Det skete rent faktisk; det var det rigtige; og det kommer til at holde.

Vi har opnået en sejr, der allerede er i færd med at skabe et fundamentalt, strategisk skifte, både her i landet og internationalt; et skifte, som den amerikanske befolkning kun lige er begyndt at fornemme, og som *ikke* vises frem i det aktuelle præsidentvalg-cirkus.

I dag fortsætter vi vores pres: Kongressen skal mobiliseres til at vedtage Glass-Steagall straks, som det første skridt hen imod en generel, økonomisk reorganisering, *før* hele det transatlantiske system falder fra hinanden. Og der er overhovedet ingen tid tilbage til at handle i: Deutsche Bank, Tysklands største bank, er i færd med at synke som en sten og står over for et massivt, spekulativt »shorting«-angreb fra gribbefonde og folk som George Soros, der spiller på, at den tyske regering kan blive tvunget til at redde banken (bailout) – dvs., at spekulanterne er indehavere af 'short'-aktier – til tonerne af et tocifret milliardbeløb i dollars. Og Deutsche

Bank er kun toppen af isbjerget af hele det derivatgennemsyrede, transatlantiske banksystem.

Hvad angår Obama og den skæbne, der venter ham, mindede LaRouche i dag kraftigt folk om aldrig at glemme Obamas ansvar, ikke kun for at mørklægge og forsvare (som Bush før ham) de britisk-saudiske terrorister, der udløste 11. september, men også for alle de amerikanske borgere og andre, som han henrettede i forbindelse med sine tirsdagsdrabsorgier – de hemmelige møder i det Hvide Hus, hvor han personligt besluttede, hvem der skulle dræbes af amerikanske droneangreb. Disse drab er karakteristiske for Obama, erklærede LaRouche; Obama er, i lighed med sin stedfar, en slagter. Obama er en masseorder på alle skalaer; og alligevel underkastede folk sig ham og beundrede ham som en autoritet.

»Obama er *virkelig* ond«, sagde LaRouche, og han må omgående fjernes fra embedet. Obama repræsenterer et bundløst dyb af ondskab, og han har simpelthen myrdet mange amerikanske borgere og andre. Og der var ingen væsentlig respons, der modsatte sig disse forbrydelser, udtalte LaRouche. Nu kan vi, med det, der er kommet i gang med tilsidesættelsen af JASTA-vetoet, endelig slippe af med denne morder af amerikanske borgere og andre. »Dette er kendsgerningerne,« insisterede LaRouche.

Den politisk set blodbesudlede Obama har på lignende vis besluttet at optrappe sin konfrontation med Rusland og Kina lige til bristepunktet. I går truede talsmand for Udenrigsministeriet John Kirby med at udløse terror *inden for* Ruslands grænser, hvis ikke Putin underkaster sig Obamas alliance med terrorister i Syrien. Den russiske respons til truslen kom prompte, var urokkelig og præcis: »Vi kan ikke betragte dette som andet end en de facto støtte til terroristerne fra USA's side«, udtalte viceudenrigsminister Sergej Ryabkov.

Nu, da det amerikanske folk og dets repræsentanter i

Washington har fået en forsmag på, hvordan Obamas onde politikker kan stoppes med et øjeblikks varsel, så lad os smide ham ud – og omgående vedtage Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov.

Foto: LaRouchePAC-aktivister demonstrerer foran Det Hvide Hus for Loven om Retsforfølgelse af Statssponsorer af Terrorisme, JASTA. Obamas veto af JASTA er blevet underkendt af Kongressen, med en hidtil uset tværpolitisk støtte. 20/9, 2016 [Foto/Jason Ross/Alle rettigheder reserveret]

Ifølge TASS udelukker det russiske Udenrigsministerium ikke terrorangreb mod Rusland fredag den 30. sept.

29. sept., 2016 – Ifølge TASS udelukker det russiske Udenrigsministerium ikke terrorangreb mod Rusland fredag den 30. september, på hvilken dag forskellige islamiske organisationer har opfordret til en Verdensdag for Raseriprotester imod russiske antiterror-indsatser i Aleppo. Maria Zakharova, talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, opfordrede Washington til at dele enhver information, det måtte have om risikoen for terrorangreb mod Rusland, i lyset af Udenrigsministeriets talsmand John Kirbys trusler mod Rusland.

Foto: Maria Zahkarova

USA: Udenrigsministeriets Kirby udsteder trusler og ultimatummer imod Rusland

29. sept., 2016 – Talsmand for USA's Udenrigsministerium, pensionerede admiral John Kirby, havde fråde om munden i går, fordi russerne undlader at gøre, hvad USA siger, de skal gøre i Syrien, i en sådan grad, at han rent faktisk udstedte, hvad man kun kan fortolke som trusler og ultimatummer.

Efter at forklare udenrigsminister Jon Kerrys advarsel til den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov tidligere i går morges om, at USA overvejede at suspendere den amerikansk-russiske dialog om Syrien, blev Kirby spurgt, hvad konsekvenserne for Rusland ville være, hvis de ikke gjorde, som de fik besked på.

»Konsekvenserne er, at borgerkrigen i Syrien vil fortsætte, at ekstremisterne og de ekstremistiske grupper vil fortsætte med at udnytte de tomrum, der er dér i Syrien, til at ekspandere deres operationer, som uden tvivl vil omfatte angreb mod russiske interesser, måske endda russiske byer, og Rusland vil fortsætte med at sende soldater hjem i ligposer, og de vil fortsat miste ressourcer – måske endda flere fly. Den stabilitet, de hævder, at de søger i Syrien, vil blive stadig vanskeligere at opnå ...«

I Rusland ses Kirbys udtalelse meget klart som en trussel imod det russiske militær og imod selve Rusland. »Vi erklærer endnu engang, at vi er fuldt ud rede til at fortsætte dialogen med den amerikanske side og gå videre med de fælles aktioner til

bekæmpelse af terrorister i Syrien«, sagde talsmand for det russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov i dag. »Men selv den mindste antydning af en trussel mod vore soldater og russiske borgere må imidlertid udelukkes af denne dialog. Spørgsmålet om russiske borgeres sikkerhed, uanset, hvor de befinder sig, er ikke til forhandling. Det er vores første og betingelsesløse prioritet.« Konashenkov udstedte også sin egen trussel. Med hensyn til Kirbys »trussel om potentielle tab« for Rusland i Syrien, påpegede Konashenkov, at Moskva er udmærket klar over, hvor de amerikanske »eksperter, der er involveret i operationel planlægning og overvågning af de militære aktioner«, befinder sig.

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova slog ligeledes hårdt igen mod Kirbys trusler. »Mener man ikke, at en sådan bugtaltersnak om 'ligposser', 'terrorangreb i russiske byer' og 'tab af fly' lyder mere som en 'nak dem'-kommando, snarere end en diplomatisk kommentar?«, spurgte hun på sin Facebookside.

Tidligere samme dag var viceudenrigsminister Sergei Ryabkov kompromisløs i sin respons til Kirby. Der kommer ikke flere 7-dages våbenstilstande – fordi de gør det muligt for jihadisterne at omgruppere og genbevæbne sig – og fiaskoen for det diplomatiske spor »fortsætter pga. Washingtons manglende evne til at opfylde sine forpligtelser og løfter«, og er derfor på de amerikanske beslutningers samvittighed.

»Vi er oprørte over den ultimatum-lignende tone i de signaler, vi får. Undertiden hører vi endda kyniske trusler imod os og dem, der virkelig bekæmper terrorister i Syrien. Vi kan ikke anse det for at være noget som helst andet end de facto støtte til terroristerne fra USA«, sagde han. Ryabkov kaldte Washingtons trusler for »et følelsesmæssigt sammenbrud midt i Obamaadministrationens manglende evne til at gennemføre sin del af aftalerne« om Syrien. »USA hælder i realiteten vand på terroristernes mølle og forsyner dem med utilsløret støtte«, understregede han.

Forudindtaget hollandskledet undersøgelse hævder, MH-17 blev skudt ned af russisk Buk-missil i oprørsbesat område i Ukraine

28. september 2016 – Det Fælles Undersøgelsesteam (JIT), der har undersøgt nedskydningen over Ukraine af det malaysiske passagerfly MH-17 den 17. juli 2014, udgav sin tekniske rapport i dag, der erklærer, at flyet blev ramt af et Buk-missil, der blev affyret fra et territorium, som blev kontrolleret af oprørsstyrker, støttet af Rusland. Rapporten erklærer yderligere, at Buk-missilaffyringssystemet var blevet bragt til affyringsstedet fra Rusland samme dag, og returneret til Rusland den nat, angrebet fandt sted.

Der er to ting at bemærke: Obama og NATO erklærede, inden for få minutter efter, at denne grusomhed fandt sted, at Rusland var ansvarlig, uden noget som helst bevis, og de brugte denne falske påstand som basis for at pålægge Rusland sanktioner, der sluttelig førte til det nuværende ræs imod en atomkrig under Obamas direktion. For det andet, så består JIT af

repræsentanter fra Malaysia, Holland, Australien, Belgien og Ukraine, under hollandsk ledelse, og placerer således det anglo-hollandske imperium i chefstolen. Ukraine, som sandsynligvis er ansvarlig for angrebet, burde aldrig have fået lov at deltage, udover, at de skal levere beviser, hvilket Ukraine undlod at gøre mht. mange nøglebeviser, alt imens Rusland, der blev ekskluderet fra undersøgelsen, afleverede alle sine radarbeviser og andre beviser, til trods for, at de vidste, at undersøgelsen var forudindtaget.

Faktisk opdagede russerne for blot to dage siden endnu en kommerciel radarovervågning af området på dagen for angrebet, og stillede det til JIT's disposition med en forklaring om, at det beviste, at der ikke blev affyret nogen missiler fra det oprørsbesatte territorium den dag. JIT skal angiveligt have sagt, at de ikke havde tid til at inkludere dette nye bevis.

Ifølge Sputnik sagde de russiske eksperter, at et missil, der skulle være blevet affyret fra den region, som JIT har identificeret, ikke kunne have undgået at blive observeret i dette nye radarbevis.

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, erklærede i dag: »De hollandske anklageres konklusion bekræfter, at sagen er forudindtaget og politisk motiveret ... Det lyder som en ond joke, men Ukraine blev gjort til fuldgyldigt medlem af JIT, hvilket gav dem lejlighed til at forfalske bevismateriale og se til, at sagen udviklede sig til deres fordel.«

Generalløjtnant Igor Konashenkov fra Forsvarsministeriet sagde i dag: »Vi har omhyggeligt undersøgt dagens erklæring fra repræsentanterne for det hollandske team ... Lad mig minde om, at alle data, der i dag blev fremlagt under undersøgelsesgruppens briefing, har to hovedkilder: internettet og de ukrainske specialtjenester. Denne informations objektivitet giver grund til tvivl, og som en konsekvens heraf, også konklusionerne på basis af denne

information.«

Generalen tilføjede: »Den ukrainske side ligger inde med data over situationen i luftrummet i det område, hvor Boeing 77-flyet fra Malaysian Airlines styrtede ned, fra både civile og militære kilder. Den kendsgerning, at Ukraine ikke har offentliggjort radardata, fører os til den antagelse, at missilet, hvis det var en Buk, blev affyret fra et territorium, der var under det ukrainske militærs kontrol.«

Ministeriet udstedte ligeledes en erklæring i dag, som sagde: »Russiske antiluftskyts-missilsystemer, inklusive BUK, har aldrig krydset den russisk-ukrainske grænse. Dette er, hvad vi på ansvarlig vis erklærede umiddelbart efter styrtet den 17. juli, 2014.«

Kongressen leverer en øredøvende lussing til Obama og anglo-saudierne

Leder fra LaRouchePAC, 28. sept., 2016 – Den amerikanske Kongres leverede i dag en rungende tilsidesættelse af Barack Obamas veto fra 23. september imod S. 2040, JASTA-lovforslaget (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme), med et stemmetal i Senatet på 97-mod-1 til fordel for tilsidesættelse; og en stemmeoptælling i Repræsentanternes Hus på 348-mod-77. Tilsidesættelsen krævede et flertal på 2/3 i begge Kongressens kamre, hvilket blev opnået med en bred, tværpolitisk margin.

Konsekvenserne heraf er massive.

Med JASTA-loven nu som gældende lov i landet, er de smuthuller

blevet fjernet, der blokerede for, at familier og overlevende fra angrebet d. 11. september kunne sagsøge Kongeriget Saudi-Arabien ved amerikanske føderale domstole, for deres meddelagtighed i 11. september. En høring er allerede planlagt i den Føderale Domstol for New Yorks Sydlige Distrikt i november, og her vil familier til ofre for 11. september endelig blive i stand til direkte at konfrontere det saudiske monarki og forfølge yderligere beviser på den saudiske regerings støtte til 11. september-flykaprerne, hvoraf 15 var saudiske statsborgere.

Muligheden for at gøre nye opdagelser vedrørende den saudiske rolle i angrebet d. 11. september 2001 blev for nylig, den 15. juli, 2016, yderligere forstærket med den offentlige frigivelse af det 28 sider lange kapitel fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11/9, fra 2002, som afslører tidligere hemmeligholdte beviser for den rolle, som den tidligere saudiske ambassadør til USA, prins Bandar bin-Sultan, spillede i at støtte mindst to af terroristerne fra 11. september, sammen med dokumentation for flykaprernes tilknytning til snesevis af andre saudiske embedsmænd på alle niveauer i regeringen og kongefamilien.

Prins Bandars rolle i angrebene d. 11. september er af særlig betydning på grund af hans nære forbindelser til Bush-familien og endnu tættere bånd til briterne. Bandar var, sammen med den tidligere britiske premierminister Margaret Thatcher, mægleren i Al Yamamah-aftalen, en tuskhandel om britiske våben for saudisk olie. Under Al Yamamah-byttehandlen blev hundreder af milliarder af dollars omdirigeret til hemmelige, fælles anglo-saudiske offshore-konti, med henblik på at finansiere terrorisme, mord og politiske kup i hele verden. Et fremtrædende medlem af det britiske Underhus, og som også er en højtplaceret person i det britiske forsvarsetablisement, advarede i juni ligefremt om, at, hvis JASTA skulle blive vedtaget som amerikansk lov, kunne det britiske monarki og den britiske regering blive sagsøgt, sammen med saudierne.

»En historisk sejr«

Lyndon LaRouche, hvis Politiske Aktionskomite (LPAC) har mobiliseret intensivt for dagens resultat, beskrev afstemningen som »En historisk sejr. Den er en anledning til glæde; den har vendt et nyt blad i historiebogen. Det verdensomspændende, positive potentiale er enormt.« Men LaRouche advarede imidlertid, »Hvor langt, og hvorhen, det bringer os, er endnu ikke klart. Gør jer klar til at finde ud af det.« Han tilføjede: »Husk, at I har såret Djævelen hårdt. Og Djævelen vil ikke takke jer for det!«

Det overvældende nederlag til præsident Obama og saudierne kom på trods af, at hele Obamaadministrationen var blevet mobiliseret til at lægge pres på Kongressen om at støtte hans veto, og det saudiske monarki har, rapporteres det, hældt \$9,4 millioner ind, i en desperat lobbyindsats for at købe medlemmer af Kongressen. I sidste ende afviste en tværpolitisk koalition af førende senatorer og kongresmedlemmer Obamaadministrationens løgne om, at JASTA udgør en trussel mod amerikanske interesser i udlandet, og de leverede det største politiske nederlag til præsident Obama, siden han først tiltrådte embedet.

I dag afholdt begge Kongressens kamre en to timer lang debat forud for den historiske afstemning, og langt de fleste af indlæggene understregede 11. september-familiernes rettigheder til langt om længe at opnå juridisk retfærdighed, og til at konfrontere det saudiske monarki og dets agenter for deres medskyld i det værste terrorangreb nogensinde på amerikansk jord.

Meget af debatten var optaget af at aflive Obamas påstand om, at JASTA ville åbne op for gengældelse mod amerikanske soldater, virksomheder og diplomater fra udenlandske regeringers side. Førende fortalere for JASTA, herunder senatorerne Charles Grassley (R-Iowa) og Charles Schumer (D-New York), og kongresmedlemmerne Robert Goodlatte (R-Va.) og Jerome Nadler (D-New York) gjorde det gentagne gange klart, at

JASTA blot lukker et smuthul i lovgivningen, der har eksisteret siden 1970'erne, og således nu gør det muligt for amerikanske borgere at sagsøge udenlandske regeringer, der beviseligt har ydet støtte til terrorangreb på amerikansk jord. Men dette smuthul har gjort det muligt for Kongeriget Saudi-Arabien at unddrage sig amerikansk, juridisk retfærdighed i de sidste 15 år, og den mulighed er nu bragt til ende.

Bredere strategiske muligheder

Den succesfulde, tværpolitiske indsats, der underkendte præsident Obamas veto imod JASTA, kan og skal nu, med samme intensitet, rettes imod andre vitale spørgsmål, begyndende med behovet for, at Kongressen omgående vedtager de lovforslag om genindførelse af Glass-Steagall, der allerede er fremsat i begge Kongressens kamre; lovforslag, der sigter mod at opdele for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne, som befinder sig på kanten af et sammenbrud, der er langt værre end i 2008. Tysklands Deutsche Bank, den største indehaver af derivater blandt alle banker i verden, står umiddelbart foran sammenbrud, og hele det transatlantiske banksystem står til at krakke, som et direkte resultat heraf

En genindførelse af Glass-Steagall er det første, uomgængelige skridt mod at lancere en reel, økonomisk genrejsning, gennem massive kapitalinvesteringer i presserende tiltrængte infrastrukturprojekter, forskning og udvikling, og især en genoplivning af Amerikas nu kollapsede NASA-rumprogram. En sådan indsats kan, nu og her, skabe millioner af nye produktive arbejdspladser. I Eurasien bliver et massivt program for infrastrukturinvesteringer gennemført under Kinas ledelse, og under banneret af præsident Xi Jinpings initiativ for Ét bælte, Én vej. Den russiske præsident Vladimir Putin har vedtaget dette initiativ og har foreslået, at den Eurasiske Økonomiske Union integreres i indsatsen, som

tidligere USA-ambassadør Chas Freeman nyligt beskrev som det største infrastrukturprojekt i menneskets historie.

I stedet for at arbejde på at sabotere det Ny Silkevejsprojekt, hvilket har været USA's politik under præsident Obama, bør USA fuldt ud omfavne programmet for Ét bælte, Én vej og således udvide det til at blive en ægte **Verdenslandbro**.

USA's Kongres har for første gang i lange tider handlet med én stemme på vegne af det amerikanske folks vitale interesser. JASTA-loven gavner alle amerikanere og især dem, der mistede deres kære i angrebene d. 11. september, eller selv blev alvorligt såret.

Afstemningen frembyder en større håbets bavn for, at den samme ånd af national interesse nu hurtigt kan overføres til de øvrige handlinger, der er afgørende for USA's og verdens overlevelse og fremgang.

Foto: USA's Senat vedtager med stemmerne 97 mod 1 at underkende præsident Obamas veto af Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme. Få timer senere fulgte Repræsentanternes Hus trop, og JASTA bliver nu landets lov.

Lavrov – Er Kerry nu under Pentagons kontrol?

27. sept. 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov sagde i et interview i går, at USA forsøger at aflede verdens opmærksomhed fra det amerikanskledede angreb mod syriske tropper i Deir Ez Zor den 17. sept., men tilføjede, at det

synes at være under Pentagons styrelse.

»Da den humanitære konvoj blev ramt [den 19. sept.], forlangte vi, at man foretog en undersøgelse. John Kerry, en god partner til mig, opførte sig på en måde, han aldrig tidligere har gjort. Han hævdede, at undersøgelsen muligvis ville finde sted, men de ved, hvem, der gjorde det, nemlig den syriske hær eller Rusland, og at det i alle tilfælde var Ruslands skyld«, sagde Lavrov. Kerry syntes at være blevet »bundet af skarpt kritik fra det amerikanske militærapparat«, bemærkede Lavrov.

Lavrov fastholdt det diplomatiske bedrageri mht. Obamas rolle: »Barack Obama har, fik jeg at vide, altid støttet samarbejde med Rusland, og han bekræftede det selv under mødet med Vladimir Putin i Kina. Det ser for mig ud, som om militæret ikke adlyder deres øverstkommanderende ret meget.«

Lavrov gentog også, at USA ikke gør, hvad det har indgået aftale om at gøre. Kerry-Lavrov-aftalen fra 9. sept. havde som sin førsteprioritet på listen, en skelnen mellem USA-støttede grupper og Al-Nusra. »Hver gang, jeg møder Kerry, forsikrer han mig om, at Al-Nusra udgør den samme terrortrussel som Islamisk Stat«, sagde han. »Men de angriber ikke [Al-Nusra].«

Talskvinde for det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, anklagede i mellemtiden USA for at degradere selve FN's Sikkerhedsråd.

»Det er altid let at iscenesætte et show i Sikkerhedsrådet. Men dette er en struktur, der har med ekstremt vigtige spørgsmål at gøre og træffer alvorlige afgørelser. Det, som den amerikanske side foretager sig i FN's Sikkerhedsråd, er ganske enkelt en devaluering af denne organisations betydning«, sagde hun til Rossiya 24 i et interview. »USA indgik en forpligtelse [til at skelne mellem terrorister og oppositionen], og den har de ikke opfyldt«, hvilket hun indikerede var årsagen bag USA's helt igennem udiplomatiske opførsel i Sikkerhedsrådet. På sin Facebookside læssede

Zakharova af på Samantha Power som respons på Powers karakteristik af det syriske-russiske angreb mod det af oprørerne besatte Aleppo som barbarisk: »Med hensyn til billedet ... så har verden ikke set noget mere barbarisk i moderne historie, end Irak og Libyen forgjort på Washington-manér.«

Rusland vil ikke acceptere yderligere ensidige skridt i Syrien

26. sept., 2016 – Den syriske krig eksploderede i FN's Sikkerhedsråd i går, under et sammentræde, der var hasteindkaldt af USA, U.K. og Frankrig, i et forsøg på at standse den russiskstøttede offensiv i Aleppo. Ud fra nyhedsrapporteringen at dømme, så var det ikke en diplomatisk indsats, men snarere et forsøg på at anklage den russiske og syriske regering for krigsforbrydelser, en bestræbelse, der blev vendt imod de tre vestlige repræsentanter af Rusland og Syrien, der anklagede dem for at støtte terrorister.

»Det, Rusland sponsorerer og gør, er ikke kontraterrorisme; der et barbarisme«, sagde en hyperventilerende Samantha Power (USA's FN-ambassadør). »I stedet for at forfølge fred, skaber Rusland og Assad krig. I stedet for at være med til at få livsreddende hjælp igennem til de civile, bomber Rusland og Assad de humanitære nødhjælpskonvojer, hospitaler og akutte beredskabsmandskab, der desperat forsøger at holde folk i live.«

Ruslands ambassadør til FN, Vitaly Churkin, svarede ved at sige, at Rusland ikke længere vil acceptere ensidige tiltag.

»Vi har altid gjort indrømmelser, i det mindste har vi forsøgt, og har opnået aftaler med den syriske regering«, sagde han. »I det lange løb endte det alt sammen med, at de militante kæmpere omgrupperedes, modtog forstærkning og iscenesatte nye offensiver.« Dernæst fulgte et ensidigt krav om, at den syriske regerings krigsfly skulle ophøre med flyvninger, som en indledningsvis betingelse, sagde Churkin. »Først sagde de, tre dage. Så sagde de, 'Nej, USA's præsident har skiftet mening, vi må have syv dage.' Ingen ved, hvorfor. Sådanne taktiske tricks kan ikke fortsætte i al evighed. Vi vil ikke gå med til yderligere ensidige skridt«, sagde han.

Den amerikanske side har, med hans ord, »faktisk erkendt sin manglende evne til at øve indflydelse på de grupper, den kontrollerer, og ærligt implementere aftalerne«, først og fremmest med at skelne mellem moderate grupper og terrorister og »trække relevante skillelinjer på jorden«.

Basar Ja'afari, Syriens FN-ambassadør, sagde til Rådet, at Syrien fortsat vil være forpligtet over for bekæmpelse af terrorisme, og at andre må ophøre med at udnytte det syriske folk. Han lovede, at den syriske regering ikke vil afgive én eneste centimeter af landets territorium, i henhold til den syriske forfatning og international lov, og understregede, at det, at gøre den humanitære krise politisk, kun vil forlænge den, øge syrernes lidelser og opmuntre til spredning af terrorisme. Han hånede de amerikanske, britiske og franske repræsentanter, der tilsyneladende har »genopdaget hjulet, når de siger, at den syriske regering søger at vinde Aleppo tilbage«. Man kan forestille sig, hvor storstilet denne monumentale opdagelse, som repræsentanterne af de tre, permanente medlemsstater i Sikkerhedsrådet har gjort, er, som om Aleppo er en by i Djibouti eller Afghanistan eller i Brasilien!«

Ja'afari fremførte anklagende, at USA, U.K. og Frankrig, de lande, der havde indkaldt til sammentrædet, gentagne gange havde blokeret for resolutioner i Sikkerhedsrådet, der

fordømte terrorangreb, ved hjælp af selvmordsmetoder, i Syrien, og nu er de engageret i en indsats for at »redde« bevæbnede terrorgrupper, som de på falsk vis giver betegnelsen »moderat opposition« og tilføjede, at dette altid sker, når de er på randen til at blive nedkæmpet. De glemmer, sagde han, billedet af en 12-årig, palæstinensisk dreng, der blev halshugget i Aleppo af Nour Eddin al-Zenki, en anti-Assad-gruppe, som USA faktisk støtter.

»Vi mener, at visse permanente medlemsstaters indkaldelse til dette sammentræde udgør et budskab fra disse stater til Jabhat al-Nusra og andre terrorgrupper med tilknytning hertil om, at den støtte og politiske dækning, de får, stadig står ved magt og ikke vil ophøre«, sagde han.

Foto: Ruslands ambassadør til FN Vitaly Churkin i FN's Sikkerhedsråd, den 25. sept., 2016.

Lavrov i FN: Advarer: »Tiden er inde til at lære lektien« af en unipolær verdens fiasko

23. sept. 2016 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov holdt en dyster og ildevarslende tale i dag i FN's Generalforsamling. En stor del af hans 18 minutter lange tale drejede sig om Syrien, og selv om han ikke direkte talte om faren for generel krig, så formidlede han umiskendeligt den farefulde tilstand, som verden i dag befinder sig i, med meget lidt tid tilbage til at »lære lektien«.

Lavrov sagde, at de forhåbninger, som opstod under sidste års FN-generalforsamling for en »overgang« fra unipolært til multipolært samarbejde, ikke var blevet indfriet, fordi nogle lande er for vant til at »gennemtvinge deres vilje over andre«, og vi ser eksempler på dette i Mellemøstens og Nordafrikas forblødning.

»Selve fundamentet for internationale relationer undermineres«, og »tiden er kommet til at lære lektien« af disse fiaskoer. Han opsummerede det seneste år: at Ruslands assistance til Syrien på anmodning fra den suveræne regerings invitation lykkedes med at forhindre dens nedtagning. Men nu kan de aftaler, der blev indgået i FN's Sikkerhedsråd, og de nylige amerikansk-russiske aftaler om at forsøge at standse krigen, *ikke* virkeliggøres, med mindre IS, Jabhat al Nusra og deres terroristallierede nedkæmpes. Humanitærhjælp kan heller ikke realiseres.

Lavrov opfordrede til nedsættelse af en uafhængig kommission til at undersøge krænkelse af den nylige våbenhvile, samt de to, store hændelser i Aleppo (angrebet mod nødhjælpskonvojen og drabet på syriske soldater), og han fordømte »sabotagen« af våbenhvileprocessen af fremmede lande, der agerer i Syrien med det formål at frembringe regimeskifte. Han fordømte de kræfter »i udlandet«, der »bruger ekstremister for at promovere geopolitiske fordele«.

Med hensyn til det globale billede, så henviste Lavrov hurtigt til NATO's bevægelser for at ekspandere og til udviklingen af antiballistiske missilsystemer, alt imens Vesten undlod at beskæftige sig med initiativer mod kemiske og biologiske våben, initiativer, som Rusland promoverer.

Meget vigtigt, så opfordrede han til, at Nordkorea opgav sit atomvåbenprogram og vendte tilbage til ikke-spredningsregimet. Men, understregede han, Nordkorea må ikke bruges som en undskyldning for at »militarisere« Nordasien.

I modsætning til disse kriser, roste Lavrov det russisk-kinesiske samarbejde – både deres fælleserklæring fra juni 2016 om international lov, der opretholder principperne om suverænitet og FN's Charter, samt også Kinas lederskab som vært for det nylige G20-topmøde. Han erklærede, at både den Eurasiske Økonomiske Unions og Shanghai Samarbejdsorganisationens (SCO) åbenhed er chancer for fredelige relationer.

Link til den Fælles Erklæring fra juni:
http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNonkJE02Bw/content/id/2331698

POLITISK ORIENTERING den 22. sept. 2016: Kerrys våbenhvile i Syrien skudt i sønk af Det hvide Hus. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video: 2. del:

Lyd:

Rusland: Ingen tegn på bomber på nødhjælpskonvojen

– Al-Nusra offensiv i området

20. sept., 2016 – Alt imens USA's Udenrigsministerium simpelt hen erklærer, at russerne og/eller syrerne bombede FN/Røde Halvmåne-nødhjælpskonvojen i Syrien fra luften, så viser beviserne noget andet. Det russiske Forsvarsministeriums officielle talsmand, Igor Konashenkov, sagde i dag, at »Der er ikke gennemført noget luftangreb mod FN's nødhjælpskonvoj i den sydvestlige udkant af Aleppo af russiske eller syriske luftstyrker«.

Desuden indikerer videoen af scenen, der blev frigivet af de militante styrker, at konvojen blev ødelagt af brand, snarere end af bomber, sagde han. »Vi studerede omhyggeligt de såkaldte aktivisters videoptagelser af scenen og fandt ingen tegn på, at nogen raketter har ramt konvojen«, sagde Konashenkov og forklarede, at fartøjerne ikke har ødelæggelser, der stammer fra eksplosionsbølgen fra en raket fra luften. »Alt det, der ses på videoen, er en direkte konsekvens af, at lasten brød i brand, og det begyndte på en mærkelig måde, samtidig med, at militante kæmpere gennemførte en massiv offensiv i Aleppo«, sagde han.

Rusland overvågede konvojen fra droner frem til leverancen af dens ladning, som blev fuldført. »Omkring kl. 13:40 Moskva-tid var alle ladninger sikkert leveret til deres bestemmelsessted«, sagde Konashenkov. »Herefter ophørte centret for forsoning af krigsførende fraktioner i Syrien med at overvåge konvojen. Den russiske side fulgte ikke konvojens videre bevægelser. Al information om, hvor konvojen befandt sig, var kun kendt af de militante kæmpere, der kontrollerer disse områder.«

Den syriske, arabiske Røde Halvmåne-nødhjælpsorganisation sagde, at angrebet fandt sted ved deres lager, da materialet blev losset.

FN sagde, at de ikke kunne fastslå omstændighederne for hændelsen nu, men »diverse kilder« bekræfter, at branden startede fra artilleri-beskydning«, rapporterede TASS.

To højtplacerede embedsmænd fra USA's Udenrigsministerium erklærede imidlertid, at forbryderen enten var Rusland eller den syriske regering, uden noget bevis. Talsmand for USA's Udenrigsministerium, John Kirby, gik endda så vidt som til at sige, at, som resultat af dette, »vil USA revurdere de fremtidige perspektiver for samarbejde med Rusland« – hvilket tydeligvis netop er hensigten hos dem i regeringen, der er imod ethvert samarbejde med Rusland.

Dette ville omfatte Obamas vice-nationale sikkerhedsrådgiver Ben Rhodes, der sagde, »Alle de beviser, vi har, peger på den konklusion«, at Rusland og/eller Syrien begik denne grusomhed ved et luftangreb. Den samme CNN-rapportering lader dernæst, med følgende overskrifter, vide: »I øjeblikket er der ingen efterretninger, der specifikt indikerer, at syriske luftstyrker eller helikoptere befandt sig i området, selv om denne type information senere kunne komme for dagen, sagde embedsmanden.«

Dette er endnu et eksempel på Helga Zepp-LaRouches pointe med, at den frie presse i Amerika betyder, at den er totalt fri for sandhed.

Kina engagerer FN-institutioner i Bæltet-og-Vejen, alt imens Obama forsøger at fremprovokere en krig med Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 20. sept., 2016 – På sidelinjen af FN's Generalforsamling underskrev Kina i dag sin første aftale med en international institution, nemlig FN's Udviklingsprogram (UNDP), vedrørende samarbejde om at fremme og gennemføre Bælt-og-Vej-initiativet (BRI). Helen Clark, administrator af UNDP, sagde: »Bælt-og-Vej-initiativet repræsenterer en stærk platform for økonomisk vækst og regionalt samarbejde, der involverer mere end 4 milliarder mennesker, hvoraf mange bor i udviklingslandene. Det kan blive en vigtig katalysator og accelerator for målene for bæredygtig udvikling.« Kinas koncept om »bæredygtig udvikling« er tydeligvis dagens vinder i FN.

Men det har ikke vundet USA for sig, som det ses af præsident Obama, der i sin tale til FN's Generalforsamling i dag afslørede en rablende psykose. For et tavst publikum, der ikke applauderede, ignorerede Obama det nye paradigme, der under Kinas ledelse er blevet til i de seneste uger, og hævdede i stedet, at hans ledelse, og hans angrebskrige (beskrevet som »beskyttelse af de sårbare«) og hans sponsorering af 'farvede revolutioner' (beskrevet som forsvar af menneskerettigheder og demokrati, i Ukraine og Mellemosten), havde skabt en verden, »der er mindre voldelig og mere velstående end nogensinde før«. To gange angreb han Rusland og beskrev det som en imperialistisk magt, der »forsøger at genvinde sin tabte storhed ved brug af magt«. Det er overraskende, at de

forsamlede verdensledere ikke gjorde noget for at få ham fjernet, enten til et fængsel eller en sindssygeanstalt.

Obamas formand for generalstabscheferne, general Joe Dunford, er i mellemtiden kommet meget tæt på at indrømme, at USA sidste lørdag med overlæg bombede den syriske hær – og at de måske kunne gøre det igen. »Måske skulle vi – før vi slår ind på vejen med 'hvad gik der galt' – foretage en undersøgelse og rent faktisk sikre os, at noget gik galt«, sagde han til journalister, der rejser med ham. »Det kunne være ... når man undersøger det, at fakta vil fortælle, at vi ville gøre det, vi gjorde, igen.«

Den anden ugering, der har fundet sted i Syrien i denne uge – ødelæggelsen af en FN/Røde Halvmåne-konvoj med humanitær hjælp – fik Rusland omgående skylden for af embedsmænd fra USA's Udenrigsministerium, hvis talsmand sagde, at USA ville »revurdere fremtidsudsigterne for samarbejde med Rusland«. Dette er præcis, hvad krigspartiet i Det Hvide Hus og Pentagon har til hensigt – at forhindre ethvert amerikansk-russisk samarbejde.

Men de beviser, der findes ved selve angrebet på hjælpekonojen, siger noget helt andet. Det russiske Forsvarsministerium erklærede, at der ikke havde været nogen russisk eller syrisk luftdeployering i området, men at al-Nusra havde lanceret en offensiv, der sigtede i den retning. Faktisk blev lastbilerne ødelagt af en brand, udløst af artilleri-beskydning, og ikke bomber, viser en video af scenen.

Vil det lykkes Obama at lancere en krig imod Rusland, og gennem forlængelse mod Kina? Det kan stoppes. I dag fandt en demonstration og en pressekonference ved familierne til ofrene for angrebet d. 11. september sted ved det Hvide Hus, med krav om, at Obama ikke gennemfører sin intention om at nedlægge veto imod JASTA-lovforslaget, som vil gøre det muligt for ofrene at sagsøge saudierne for deres rolle i 11. september-

angrebet på Amerika. Og Senatets ledere bekræftede, at de har de nødvendige stemmer samt viljen til at gøre Obamas lovede veto ugyldigt.

I kølvandet på rapporten fra den britiske Chilcot-kommission, der anklagede George Bush og Tony Blair for deres angrebskrig i Irak, som lancerede det nuværende helvede på jorden, og Parlamentets rapport, der anklagede Cameron og Obama for aggressionskrigen mod Libyen, som dermed udvidede dette helvede og skabte den flygtningekatastrofe, der nu er ved at rive Europa fra hinanden; hvorfor har da det amerikanske folk og dets repræsentanter ikke taget skridt til at stille for en rigsret og fængsle, masseorderen i Det Hvide Hus? Hvis Kongressen udviser det samme mod, som de gjorde ved enstemmigt at vedtage JASTA-lovforslaget, til også at afholde høringer om Obamas medskyldighed i, sammen med saudierne og briterne, at støtte terrorister, og hvis Kongressen ville vedtage Glass-Steagall (på trods af Obamas visse veto), så kan den globale, mørke tidsalder, som menneskeheden nu står overfor, erstattes med det nye paradigme for fred gennem udvikling, der nu spreder sig fra Kina og Rusland.

Foto: Et enkelt kort, der viser de nationer, der er med i det landbaserede »Økonomiske Silkevejsbælte« og den søfartsbaserede »Maritime Silkevej«. [image af: Tart/Xxjkingdom/CC BY-SA 3.0]

Valg i Rusland: Russerne bekræfter Putins lederskab i

valg til Dumaen

19. september 2016 – Præsident Vladimir Putins Forenet Rusland fik 54 % af stemmerne og sandsynligvis 76 % af pladserne i søndagens nationale valg til nationens underhus i parlamentet, Dumaen. Alt imens stemmeprocenten var lavere, 47 %, så repræsenterer resultatet i øvrigt en stigning på 50 % i forhold til for fem år siden, da Forenet Rusland vandt lidt over 50 % af pladserne i Dumaen.

I følge de foreløbige resultater fra den Centrale Valgkommission (CEC), vil Forenet Rusland få 343 mandater for 76,22 % af pladserne i den 7. Statsduma; Kommunistpartiet (CPRF) vandt 42 mandater (9,34 %): De Liberale Demokrater (LDPR), 39 mandater (8,67 %); Et Retfærdigt Rusland, 23 mandater (5,11 %); Rodina, Borgerplatform (Grazhdanskaya Platforma), og den uafhængige Vladislav Reznik, fik hver 1 mandat.

Kommunistpartiet kom ind på andenpladsen med 13,45 % af stemmerne, og De Liberale Demokrater er på en tredjeplads med 13,24 % af stemmerne. Et Retfærdigt Rusland fik 6,17 % af stemmerne.

Putins talsmand Dmitry Peskov afviste at svare på, hvordan disse resultater vil influere på Putins beslutning om at stille op igen til præsidentvalget i 2018.

»Jeg kan ikke besvare dette spørgsmål«, sagde Peskov. »Men det er åbenbart, at det overvældende flertal af vælgerne *de facto* udtalte sig til støtte for præsidenten. Putin har endnu engang fået en massiv tillidserklæring fra landets befolkning.«

Putin selv reflekterede over disse resultater med sin sædvanlige vise, ironiske sans. Med en kommentar til åbningen af et regeringsmøde her til morgen, sagde han til kolleger, »Vi kan selvfølgelig spørge os selv, hvordan er dette muligt, i betragtning af de store vanskeligheder i den økonomiske og

sociale sektor, som vi er stået overfor, samt faldet i folks indkomst?» Hvis det ikke er en stemme for deres tidligere arbejde, så må det være en stemme for deres fremtidige arbejde, »et fremskridt på vegne af vort folk«, der skaffede dem stemmerne, »og vi må nu leve op til deres forventninger«.

Putin bemærkede også, at befolkningen ønskede stabilitet i en i øvrigt »usikker« tid, og at resultatet var en total afvisning af »forsøg på at udøve udenlandsk pres på Rusland, og af truslerne, sanktioner og forsøg på at destabilisere situationen i Rusland indefra«. Liberale »oppositionspartier« vandt ikke én eneste plads i hele landet i valget.

RT interviewer EIR om USA's angreb mod den syriske hær

19. september 2016 – RT interviewede lederen af EIR's Washingtonkontor, Bill Jones, i en liveudsendelse den 17. sept. om poststyret samme dag i FN's Sikkerhedsråd. Obamas FN-ambassadør, Samantha Power, nægtede at diskutere hændelsen tidligere på dagen, hvor et amerikansk luftangreb havde dræbt flere end 60 soldater fra den syriske hær og herved skabt en situation, hvor ISIL rykkede betydeligt frem. Den russiske FN-ambassadør Vitaly Churkin indkaldte til et møde i FN's Sikkerhedsråd sent om aftenen for at diskutere spørgsmålet, eftersom det kunne ødelægge den aftale, der var indgået med USA om samarbejde for at opnå en våbenhvile. Power, der så ud som en pirrelig teenager, rasede over russernes forsøg på at sammenkalde til et sent aftenmøde i UNSC over luftangrebene, efter alle deres »overtrædelser«.

»Power er i færd med totalt at underminere det, som Kerry

havde opnået med Lavrov, og hun burde omgående fyres«, sagde Jones. Forespurgt, om luftangrebene var overlagte eller hændelige uheld, svarede han, »Hvis det blev udført med det Hvide Hus' velsignelse, så ville det være grund til at stille præsidenten for en rigsret. ISIL er, når alt kommer til alt, en erklæret fjende af USA, og vi er netop blevet mindet om det, der skete den 11. september 2001. I dette tilfælde har præsidenten hjulpet og tilskyndet fjenden. Det er begrundelse for en rigsretssag.«

Hvad enten dette ikke skulle være tilfældet, og sagen derimod handlede om en fejltagelse, fortsatte Jones, »så er en undskyldning ikke nok. Nogen må stå til ansvar. Hoveder må rulle. Og ét af disse hoveder bør være forsvarsminister Ash Carters, der har gjort alt, hvad han kunne, for at underminere samarbejde med Rusland imod denne fælles fjende.«

Foto: Præsident Obamas FN-ambassadør, Samantha Power.

Rusland anklager Obamaregeringen for at forsvare ISIS, efter USA's dødbringende bombning af syriske tropper

18. september 2016 – I går indkaldte Rusland til et hastemøde i FN's Sikkerhedsråd (UNSC), hvor de krævede, at USA kommer med en forklaring over bombetogtet den 17. sept., hvor amerikanske og australske angrebsfly dræbte 62 syriske soldater i Deir ez-Zor. De syriske tropper havde i ugevis

bekæmpet ISIS-tropper, der havde byen under belejring.

Efter bombningen, men før UNSC-mødet, angreb talskvinde fra det russiske Udenrigsministerium, Maria Zakharova, Obamaregeringen i vendinger, der ikke kunne misforstås: »Hvis vi tidligere har haft mistanke om, at al-Nusra-Front er beskyttet på denne måde, så kommer vi nu, efter dagens luftangreb mod den syriske hær, til en virkelig rædselsvækkende konklusion over for hele verden: Det Hvide Hus forsvarer IS. Nu kan der ikke herske nogen tvivl om det.« Hun fortsatte: »Vi kræver en forklaring af Washington – om dette er en overlagt politik for at støtte IS, eller en fejltagelse.«

Efter UNSC-mødet bag lukkede døre kommenterede USA's FN-ambassadør Samantha Power på sin værste heksemaner til pressen. Hun lagde ud med i en fart at afvise hændelsen på 30 sekunder: »Hvis vi afgør, at vi faktisk angreb syrisk militærpersonel, så var det ikke vores hensigt, og vi beklager naturligvis tabet af liv.« Dernæst brugte hun de næste 15 minutter på at fordømme Rusland for »hykleri« og for at »spille for galleriet«, for at vove at bringe spørgsmålet op i UNSC. »Hvorfor har vi dette møde i aften? Det er en afledningsmanøvre mht. det, der foregår på jorden ... Rusland må virkelig holde op med at score billige points og spille for galleriet og udføre diverse stunts, og fokusere på det, der betyder noget.«

USA's Centralkommando (Centcom) udstedte en mere afdæmpet, men ligeså usandsynlig forklaring: »Koalitionsstyrker mente, at de angreb en ISIS-kampstilling, som de havde sporet igennem længere tid før angrebet ... Koalitionens luftangreb blev omgående indstillet, da højtplacerede folk fra koalitionen, af russiske ditto blev informeret om, at det var muligt, at det personel og de køretøjer, som var målet, var en del af det syriske militær ... Koalitionsstyrker ville ikke bevidst angribe en kendt, syrisk militærenhed.«

Den russiske FN-ambassadør Vitaly Churkin responderede med bemærkninger til pressen efter UNSC-mødet: »Det er højst mistænkeligt, at USA valgte at udføre netop dette luftangreb på dette tidspunkt ... Det var meget signifikant og ikke tilfældigt, at det skete blot to dage før det var meningen, at de russisk-amerikanske arrangementer skulle træde i kraft fuldt ud.« Forespurgt, om dette betød enden på våbenhvileaftalen, sagde Churkin: »Dette er et meget stort spørgsmålstejn. Jeg vil være meget interesseret i at se, hvordan Washington vil reagere. Hvis det, som ambassadør Power har gjort i dag, skal være en indikation på deres eventuelle reaktion, så har vi alvorlige problemer. Hvem bestemmer i Washington? Er det Det Hvide Hus, eller Pentagon? For vi har hørt udtalelser fra Pentagon, der simpelt hen er det stik modsatte af, hvad vi har hørt fra præsident Obama og udenrigsminister Kerry.«

Erklæringen fra det syriske Udenrigsministerium var også udtrykkelig: »Dette angreb er fuldt overlagt, og USA har lagt planer om det med det formål at gennemtvinge sin strategi med at fortsætte terroristkrigen imod den syriske hær ... [Det] sætter fokus på koordineringen mellem denne terroristorganisation [ISIS] og USA.«

Lyndon LaRouche kommenterede i dag disse udviklinger og understregede, at Obama er klinisk sindssyg og planlægger at lancere krig. Han er gal, og en virkelig trussel, udtalte LaRouche, men jeg tror ikke, han kan slippe af sted med at gøre det. Obama gør altid den sags ting: han begår en grusomhed, og forsøger så at fralægge sig ansvaret for det. De anklager, der kommer fra de russiske og syriske myndigheder, er vigtige og udfordrer Obamas planer.

RADIO SCHILLER 19. september 2016:

Vestens koalition bomber Syriens hær; en fejl?

Med formand Tom Gillesberg:

Obama går efter at ødelægge amerikansk-russisk aftale om Syrien

17. sept. 2016 – Endnu før de amerikanske koalitionsstyrkers luftangreb mod en af den syriske hærs stillinger her til eftermiddag fandt sted, stod det, med al ønskelig tydelighed, allerede klart, at præsident Obama havde til hensigt at ødelægge den amerikansk-russiske aftale om at nedkæmpe terrorisme i Syrien. Angrebet skal have dræbt 62 syriske soldater og såret flere end 100 andre, hvorefter Deir ez-Zor-lufthavnen, som disse syriske soldater havde forsvaret, hurtigt blev løbet over ende af ISIS.

Fredag, den 15. september, blokerede Obama for et planlagt møde i FN's Sikkerhedsråd, hvor medlemmerne af rådet skulle have været briefet om betingelserne for den amerikansk-russiske aftale, der omhyggeligt var blevet opstillet af den amerikanske udenrigsminister John Kerry og den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov således, at Sikkerhedsrådet kunne vedtage en resolution til støtte for planen, der således

ville have vægten af hele det internationale samfund bag sig. Briefingen måtte aflyses, da USA nægtede at lade nogen som helst detaljer blive frigivet. Den russiske FN-ambassadør Vitaly Churkin sagde til reportere, at, ikke alene ville USA ikke tillade, at de dokumenter, der indgik i aftalen, blev formidlet til medlemmerne af Sikkerhedsrådet; men USA ville »ikke engang beskrive dem i detaljer«. Hvordan kan man bede rådsmedlemmer om at støtte en aftale, hvis indhold de ikke må kende? spurgte Churkin.

»Der er tydeligvis ingen enhed i den amerikanske regering« mht. at gennemføre aftalen, bemærkede han.

Tidligere fredag indkaldte Obama til et møde i sit nationale sikkerhedsråd for at uddele øretæver mht. politikken for Syrien. Det Hvide Hus kom ud af dette slagsmål med endnu en spidsfindighed, der havde til hensigt at gøre det af med aftalen om Syrien. Ifølge den korte erklæring fra Det Hvide Hus om indholdet af diskussionen, »understregede præsidenten, at USA ikke vil gå frem med de næste trin i aftalen med Rusland, før vi ser en reduktion af voldshandlingerne og en opretholdelse af adgang for den humanitære hjælp, i syv dage i træk«.

Det blev oprindeligt rapporteret, at Kerry-Lavrov-aftalen gik ud på, at en våbenhvile skulle begynde den 12. september, og, hvis denne våbenhvile holdt, så ville USA og Rusland, syv dage senere, etablere et Fælles Implementeringscenter (JIC), der skulle gennemføre fælles aktioner mod terroristerne. Med deadline, der nærmede sig, lagde formuleringen »en reduktion af voldshandlingerne og en opretholdelse af adgang for den humanitære hjælp, i syv dage i træk« grunden til på ubestemt tid at udskyde dette JIC, som Obama og hans krigsparti, forsvarsminister Ash Carter og talsmand for Pentagon (og ikke nødvendigvis den amerikanske militærkommando) lige fra begyndelsen havde været imod.

Fra Bishkek, Kirgisistan, hvor præsident Putin deltog i et

topmøde i Statssamfundet af Uafhængige Stater (CIS), påpegede han over for reportere den politik for regimeskift, der lå bag USA's krav om at holde dokumenterne hemmelige. USA, der altid argumenterer for åbenhed og gennemskuelse, insisterer måske nu på at holde dokumenterne hemmelige, »fordi det nu vil blive åbenlyst for det internationale samfund, såvel som for det amerikanske og russiske folk, hvem, der ikke opfylder hvilke betingelser«, sagde Putin. USA har problemer med at adskille »den såkaldte sunde del af oppositionen fra de halvkriminelle og terroristiske elementer«, et problem, der stammer fra »ønsket om at opretholde det militære potentiale i kampen mod præsident Assads legitime regering. Dette er imidlertid en farlig og ødelæggende kurs ... Vore amerikanske partnere synes endnu engang at gå i den samme fælde, som de så mange gange er gået i«, sagde han.

Den russiske side insisterede fortsat på, at USA må, og kan, gå bort fra sin proterroristiske politik. Lavrov og Kerry skal mødes flere gange i næste uge i FN. Putin sagde, ganske vist før koalitionsens luftangreb mod de syriske soldater, til reportere, at »jeg vil gerne gentage, at vi føler os mere positive end negative mht. dette, og vi forventer, at den amerikanske regerings løfter vil blive holdt.«

APPEL til FN ' s

Generalforsamling:

Et Nyt Paradigme for

Menneskehedens Fælles Mål. Af Helga Zepp-LaRouche

16. september, 2016 – Det er afgørende, at De forenede Nationers Generalforsamling, der nu træder sammen i New York, bygger videre på de fremskridt, der er opnået ved G20-topmødet under Kinas lederskab. Kursen mod en ny, finansiel arkitektur er sat, og chancen er større end nogensinde for, at alle nationer kan deltage i opbygningen af den Nye Silkevej på basis af et win-win-samarbejde, og at verdensøkonomiens produktivitet vil stige på basis af innovation, alt imens fattigdom og konsekvenserne af krig overvindes.

Download (PDF, Unknown)

**Den Nye Silkevej bliver til
Verdenslandbroen, en
introduktion//
The New Silk Road becomes The
World Land-Bridge, an
Introduction**

In English, with vice-president Michelle Rasmussen
På engelsk med næstformand Michelle Rasmussen

See slides below.
Se dias herunder.

Videos after the slides:

*** The gala concert after the G20 meeting in China, including Beethoven's and Schiller's Ode to Joy**

Galakonserten efter g20-topmødet i Kina, inkl. Beethovens og Schillers Ode til Glæden

*** A 20-minute video introduction to the World Land-Bridge, introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche**

Se også den 20-minutter-lang video om Verdenslandbroen, efter diabillederne.

Dias from the meeting: Click on the slide to make it full-sized.

Klik på diabilledet for at gøre det større.



x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

Video:

The gala concert after the G20 meeting in China: The Beethoven/Schiller Ode to Joy section begins at 43:30

The 20-minute video introduction to the World Land-Bridge, introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche:

Verden er forandret – Alt kan nu ske, men Obama må afsættes

Leder fra LaRouchePAC, 12. sept. 2016 – Spektakulære begivenheder fandt sted i Asien i sidste weekend, hvor det overvældende flertal af verdens nationer forenede sig bag et nyt paradigme i verden, centreret omkring programmer for »storstilet udvikling«, ved hjælp af den Nye Silkevej og de nye finansinstitutioner, der er skabt af Kina, BRIKS og andre.

Denne samme ånd befandt sig over New York i den forgangne weekend, med Schiller Instituttets »Levende Mindesmærke« for ofrene for terrorangrebene den 11. september, 2001, og for ofrene for den politik for 'evindelige krige', der siden da er blevet udløst af regeringerne Bush og Obama. Skønheden i Mozarts *Rekviem*, med deltagelse af flere end 3000 mennesker i de fire Schiller Institut-koncerter i flere bydele i New York

City, skabte den samme frihedens ånd som det Nye Paradigme, der skabtes i Asien.

Begivenhederne demonstrerer i sandhed Friedrich Schillers indsigt i, at vejen til frihed går gennem skønhed.

Men stanken af ondskab og hæslighed hænger stadig over USA, med krigene, der fortsætter, den økonomiske degeneration, der accelererer, narkotika, der kræver hidtil uhørte ofre, og med pessimismen, der er fremherskende – især med en valgkampagne, hvor befolkningen foragter begge kandidater, og med god grund. Der er ingen duelig kandidat præcis, fordi det amerikanske borgersamfund har forsømt at fordømme den siddende præsident som den masse-morder, han er – og som han faktisk er stolt af at være.

Men verden er ændret i de seneste dage. Lyndon LaRouche sagde i dag, at absolut hvad som helst er muligt i dette øjeblik med faseskifte i menneskehedens historie. Idet han tager de voksende beviser for Hillary Clintons alvorlige helbredsproblemer i betragtning, sagde LaRouche, at verden må undersøge problemet lidt mere i dybden:

Hillarys helbred begyndte at gå ned ad bakke, da hun kapitulerede over for Obama under og efter valget i 2008, hvor hun på tåbelig vis gik med til at tjene som hans udenrigsminister. Det onde, hun gjorde i denne stilling, blev induceret af Obama, dræberen, der lærte at tage drab til sig fra sin morderiske stedfar i Indonesien. Hendes fejltagelser og fiaskoer kan alle henføres til Obama. Det er Obama, som det drejer sig om. Han ødelagde hende. Hendes karakter ændrede sig. Hun degenererede til at blive et redskab for Obama. Bagved Obama spores skylden tilbage til det britiske monarki, som han elsker og adlyder, samt til dets saudiske skabelse for folkedrab, der tilsammen har skabt menneskehedens nuværende lidelser.

Obama må fjernes nu – der findes ingen anden mulig løsning.

Hillary ville gå ned sammen med ham, og valgprocessen ville blive ændret, med nye kandidater, der måtte udpeges.

Ikke praktisk? Revolutioner skabes ikke gennem praktiske (pragmatiske) trin, men gennem kreative opdagelser og nyskabelser i den historiske kurs, som med den Nye Silkevej, og som det skete med Amerikas Grundlæggende Fædre, og som det reflekteres i Franklin Roosevelts og Jack Kennedys livsværk. Der kræves noget nyt og bedre i dag; i modsat fald vil civilisationens kollaps og atomkrig blive resultatet. Alternativet består ikke længere i en idé, der skal kaperes rent intellektuelt, men består i, at denne idé nu er under reel opbygning i Asien, og i de usædvanlige begivenheder i New York City denne forgange weekend.

De udviklinger, der vil finde sted i månederne september og oktober, er uforudsigelige, men der vil med sikkerhed finde betydningsfulde, dramatiske ændringer sted. Vi må være forud for udviklingskurven og handle, før kaos sænker sig over os. Der er pustet nyt liv i Kongressen gennem dennes handling imod saudierne, med den enstemmige vedtagelse af JASTA-lovforslaget, som Obama har lovet at nedlægge veto mod – men et veto, der kan tilsidesættes. Kongressen må ligeledes tvinges til at handle modigt og hurtigt, med vedtagelse af de Glass/Steagall-lovforslag, der nu er fremsat i begge Kongressens huse, med det formål at lukke Wall Street ned, før dets ukontrollerede kollaps tager nationen og hele verden med sig i faldet. Tiden er nu til optimisme og handling.

Foto: Mindeplade opsat på stedet, der skuer over Ground Zero på den anden side Hudsonfloden, og hvor mindesmærket for ofrene for 11. september, det 10 etager høje »Tåremonument«, en gave fra Rusland, senere blev rejst (skete 11. september, 2006). Teksten på mindepladen, på engelsk og russisk, lyder:

»Fra det russiske folk – præsident Vladimir Putin. Dette sted vil blive hjemsted for monumentet for kampen mod global terrorisme. Kunstner Zurab Tsereteli.«

Tysklands general Kujat: Kun et tæt amerikansk-russisk samarbejde kan løse krisen i Syrien; Model for krisen i Ukraine

11. september 2016 (Wiesbaden) – Femten år efter terrorangrebene den 11. september, 2001, siger den tidligere formand for NATO's militærkomite (2002-05), general Harald Kujat (Bundeswehr, pens.), at Vesten for længe siden i det store og hele var »mislykkedes politisk« i Afghanistan efter den indledningsvise militære succes, og den nylige Lavrov-Kerry-aftale om at bekæmpe terror i Syrien, som han anskuer med nødvendig optimisme, viser, at kun, når Rusland og USA samarbejder, kan problemerne løses. »Man burde have fundet en regional løsning i Afghanistan«, især med Pakistan, sagde general Kujat til Deutschlandrundfunk radio i et interview den 10. september. Som svar på et spørgsmål om invasionen af Irak i 2003, for at finde ikkeeksisterende masseødelæggelsesvåben, roste general Kujat Tysklands afvisning mht. at deltage i denne krig og nævnte de kaotiske begivenheder bagefter, inklusive fremkomsten af Islamisk Stat som konsekvens af invasionen, der viser, hvor korrekt den tyske beslutning var.

Med hensyn til potentialet for aftalen om Syrien fra 9. september mellem den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og den amerikanske udenrigsminister John Kerry, sagde general Kujat, »man må være optimistisk« og understregede især, at USA og Rusland ikke bare koordinerer skridt til en politisk løsning, men også til de fælles, og parallelle, militære

operationer. Forespurgt, om det amerikansk-russiske samarbejde faktisk kan overvinde den komplekse situation, sagde general Kujat ligefremt, »hvis der overhovedet er en chance for at bringe situationen dér under kontrol, kan det kun ske gennem tæt samarbejde mellem Rusland og USA ... hvilket også er modellen for at afslutte krisen i Ukraine«.

**RADIO SCHILLER den 12.
september 2016:
15 år efter den 11.
september: Schiller
Instituttets NYC-kor opfører
Mozarts Rekiem ved 4
konserter**

Med formand Tom Gillesberg:

**Helga Zepp-LaRouche:
»Vi kan sikre verdensfreden**

ved at omfavne menneskehedens fælles mål«.

Hovedtale ved Schiller Instituttets konference i New York, 10. sept. 2016

»Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegrere efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er forenet, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være en patriot og en verdensborger«.

*10. september 2016 – **Dennis Speed:** På vegne af Schiller Instituttet vil jeg gerne byde jer velkommen til dagens konference, »Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«.*

Schiller Instituttet blev stiftet i 1984, og forud for dette, den 27. september 1976, talte en af Schiller Instituttets medstiftere og samarbejdspartnere, nu afdøde Fred Wills, der dengang var Guyanas udenrigsminister, til FN's Generalforsamling som repræsentant for FN's Sikkerhedsråd, for 40 år siden, hvor han fremlagde et af de tidligste udtryk for økonomien og statsmanden Lyndon LaRouches politik for udvikling. LaRouches hustru, Helga, grundlagde Schiller Instituttet i 1984, og vi er alle lykkelige og stolte over at have været tilknyttet disse årtier lange bestræbelser.

Vi vil indlede konferencen med et videoindlæg fra Helga

LaRouche, stifter og forkvinde for Schiller instituttet:

Helga Zepp-LaRouche: God eftermiddag. Kære deltagere på konferencen: Hr. LaRouche og jeg ville selvfølgelig meget have foretrukket at være personligt til stede på jeres konference, men vi overbringer vore hilsener på denne måde, for vi er i øjeblikket i Europa, hvor vi har meget vigtige ting at gøre.

Lad mig ikke desto mindre overbringe jer et budskab med meget gode nyheder. For, hvad der stort set er gået upåagtet hen i massemedierne i USA og Europa, så har verden ændret sig i løbet af de seneste dage, og til det bedre. Der har været et par internationale konferencer i Asien. Den første var i Vladivostok med meget prominent deltagelse af præsident Putin, premierminister Abe fra Japan, præsident Park fra Sydkorea; og fokus for mødet var at indgå aftale om meget, meget store, økonomiske projekter og en økonomisk integration af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og initiativet for Silkevejen/Bæltet-og-Vejen. Det betyder en enorm udvikling af Fjernøsten og en økonomisk integration af alle disse asiatiske lande for et fredeligt samarbejde. Der var endda drøftelser om en mulig fredstraktat mellem Rusland og Japan, hvilket ikke er sket i 70 år, så dette er meget, meget vigtigt.

Men hvad der er endnu vigtigere, så var der G20-topmødet, der netop har fundet sted i Hangzhou, Kina. Se, Kina havde en meget, meget ambitiøs plan for G20-topmødet. De havde forberedt det intenst i over et år, gennem mange konferencer på ministerplan, og med tænketanke og diverse grupperinger, og planen var at transformere G20 fra at være en alliance af lande, der blot ville tale om kriser, som finanskrisen i 2008, og til at være en alliance af lande, der vil danne en organisation for den globale styrelse, for i fællesskab at tage sig af spørgsmålene omkring denne Jord. Og dette lykkedes de med.

I har måske ikke hørt om det i medierne, eller, hvis I har, så er det med en ondskabsfuld drejning, men det, der virkelig

skete, er, at Xi Jinping allerede i et møde for erhvervsledere, det såkaldte B20, og også ved det egentlige G20-møde, fremlagde en plan for at sætte innovation i centrum for den globale økonomi; og allervigtigst, at invitere især udviklingslande og fremvoksende lande til fuldt ud at få del i frugterne af videnskab og teknologi, af innovation, med det formål, ikke at forhale disse landes udvikling.

Dette har fuldstændig ændret dynamikken i verden, for nu har man en situation, hvor en stor del af Asien – og dette fortsattes ved det efterfølgende ASEAN-topmøde – arbejder sammen for fredeligt samarbejde om et »win-win«-perspektiv, gennem grundlæggende set at vedtage den kinesiske model for økonomi.

Alle de af jer, der nogensinde har været i Kina, vil bekræfte, at Kina har undergået den mest utrolige, økonomiske transformation i noget land på denne planet. For 40 eller 45 år siden var Kina, under kulturrevolutionen, fuldstændigt tilbagestående og fattigt, og folk havde det elendigt, og så, med begyndelse i Deng Xiaopings reformer, begyndte Kina at lægge meget vægt på sin egen arbejdsstyrkes intellektuelle udvikling, på innovation, på at foretage syvmileskridt; og der var en lang periode, hvor Kina blot kopierede teknologier fra andre lande; den periode er nu ophørt, og Kina er nu spydspidsen inden for rumteknologi, højhastighedstog, elektronik og inden for diverse andre områder med avanceret videnskab og teknologi.

Kina har nu tilbudt resten af verden at blive en del af dette kinesiske, økonomiske mirakel, i et »win-win-samarbejde« gennem udviklingen af initiativet for den Nye Silkevej/Bæltet-og-Vej, som et globalt udviklingsperspektiv til hele verden.

Denne idé har en sådan tiltrækningskraft, at, f.eks. alle ASEAN-landene, på ASEAN-konferencen i kølvandet på G20-mødet, grundlæggende set vedtog den kinesiske dagsorden om at gøre en ende på konflikten over det Sydkinesiske Hav og sagde, at, i

fremtiden vil alle territoriale og andre konflikter blive løst gennem forhandling og dialog. Der vil blive samarbejde mht. at bekæmpe spørgsmål, der vedrører sikkerhed, såsom bekæmpelse af terrorisme, og mht. at udvikle andre midler til hinandens gensidige udvikling. Og derfor er hele denne truende konflikt over det Sydkinesiske Hav faktisk afsluttet.

Dette er vidunderligt nyt! Og det demonstrerer, at, hvis man sætter et udviklingsperspektiv »i den andens interesse« på dagsordenen, så er der intet problem på denne planet, der ikke kan løses. Dette betyder, at vi nu, for første gang, har mulighed for virkelig at gå over til et nyt paradigme. Udviklingssektorens, USA's og Europas problemer er selvfølgelig stadig gigantiske, og der har hidtil ikke rigtig været en løsning på den kendsgerning, at banksystemet i øjeblikket er lige så truet, som det var i 2008 med Lehman Brothers' kollaps. For eksempel har Deutsche Bank nu de samme omkostninger for CDS, credit default swaps, til sikkerhedsstillelse for derivater, som Lehman Brothers havde i 2008; hvilket betyder, at spekulanter spekulerer, vædder på muligheden for, at Deutsche Bank krakker. Rentepolitikken, nulrenten, negative renter i alle centralbankerne, som har anvendt det, har nu fået en ende. Mulighederne er opbrugt; hvad vil man mere gøre, end have negative renter? Hvor banker og kunder må betale penge for at indsætte deres penge i banken, i stedet for at få renter? Hele politikken med kvantitativ lempelse har i virkeligheden skabt en skjult hyperinflation, og »helikopterpenge« er virkelig vejs ende.

Den indsats for at gennemføre Glass-Steagall, der i øjeblikket gøres i USA og Europa, må blive gennemført, og vi må mobilisere Europa og USA til simpelt hen at tilslutte sig dette perspektiv med fælles udvikling. USA må vende tilbage til Franklin D. Roosevelts reformer; Europa må vende tilbage til den politik, der, f.eks., eksisterede med Adenauer og de Gaulle; og så kan alle problemerne blive løst, for den Nye Silkevej skaber ikke alene et perspektiv for økonomisk

udvikling, men har også allerede skabt et alternativt banksystem: Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken'), den Nye Silkevejsfond, den Maritime Silkevejsfond, Shanghai Samarbejdsbanken og mange flere sådanne institutioner, der virkelig applikerer økonomisk politik i traditionen efter [Alexander] Hamilton, ved at have en kreditpolitik i stedet for en pengepolitik.

Dette er særdeles gode nyheder. For dette er noget, som hr. LaRouche og hans bevægelse har kæmpet for i over 40 år. Dette er præcis, hvad hr. LaRouche foreslog i 1975 med den Internationale Udviklingsbank. Det var ideen om, at IMF skulle erstattes af en international udviklingsbank, der skulle organisere en overførsel af teknologi til omkring \$400 mia. om året, for at overvinde udviklingslandenes underudvikling.

Dette blev fuldstændig vedtaget af den Alliancefri Bevægelse i 1976 på den berømte Colombo-konference i Sri Lanka. Dengang led indsatsen for at skabe en retfærdig, økonomisk verdensorden et enormt tilbageslag: Man fik en destabilisering af de ledere, der have påtaget sig denne sag som deres. For eksempel blev fr. Indira Gandhi destabiliseret; fr. Sirimavo Bandaranaike fra Sri Lanka blev fordrevet fra embedet; den pakistanske premierminister Zulfikar Ali Bhutto blev væltet og sluttelig myrdet.

LaRouche-bevægelsen fortsatte imidlertid sin kamp for dette, med ideen om at udvikle de underudviklede lande i verden; for, vi kan ikke bare leve med en sådan uretfærdighed, som vi i øjeblikket ser i Afrika. Hr. LaRouche foreslog således i 1982 det berømte Strategiske Forsvarsinitiativ, der blev vedtaget af præsident Reagan i 1983, og som var officiel amerikansk politik i omkring otte måneder. Kernen i denne politik var præcis samme idé, der lidt senere blev formuleret af hr. LaRouche som supermagternes protokol, og som grundlæggende set var ideen om at nedlægge de militære blokke, opgive NATO, opgive Warszawa-pagten, og så dernæst, gennem et program med videnskab som drivkraft, udvikle den yderligere produktivitet,

bestående i at gennemføre en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslandene, med det formål for altid at overvinde deres underudvikling.

Hold op med at behandle den Tredje Verden som stedfortræderlande for krige, og få i stedet et fælles udviklingsperspektiv. Dette var naturligvis også ideen, da vi i 1991, med Sovjetunionens kollaps, foreslog den Eurasiske Landbro/Silkevejen, der var ideen om at forbinde industri- og befolkningscentrene i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer. Dette førte vi kampagne for i 25 år, hvor vi afholdt hundreder af konferencer.

Vi var derfor ekstremt glade, da Xi Jinping i 2013, i Kasakhstan, satte den Nye Silkevej tilbage på dagsordenen. Og det er nu, efter tre år, eksploderet mht. at skabe et helt nyt paradigme for udvikling, for en reel indsats for at overvinde fattigdommen i store dele af verden.

Tag for eksempel Afrika: Afrika er i øjeblikket i en forfærdelig forfatning, hvilket er grunden til, at folk i tusindvis drukner i Middelhavet i forsøg på at nå til Europa, eller de dør af tørst i Sahara, når de forsøger at krydse ørkenen.

Den tyske udviklingsminister Gerd Müller har netop holdt en lidenskabelig tale i den tyske Forbundsdag, hvor han sagde, at det, der foregår i Afrika og andre udviklingslande, er, at de er ved at blive flået i stykker at noget, som han sammenlignede med tidlige former for kapitalisme, hvor de rige bliver rigere; hvor 10 % ejer og forbruger 90 % af alle ressourcer, og hvor 80 % af alle afrikanere ikke har adgang til elektricitet; og dette har skabt en utålelig situation. Gerd Müller krævede dernæst en Ny Marshallplan for udvikling i Afrika og andre udviklingslande. Og den rette måde at forfølge dette på er selvfølgelig en forlængelse af den Nye Silkevej ind i Afrika, ind i Mellemøsten, for at genopbygge de krigshærgede lande Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og Yemen,

og de tilstødende områder.

Dette kan gøres med det samme, og det forudsætter blot, at vi får USA til at opgive den idé, at de må insistere på en unipolær verden, for denne unipolære verden eksisterer ikke længere: Efter G20-topmødet kan alle i hele verden se, at »omdrejningspunkt« Asien (doktrinen Asia Pivot), som Obama forsøgte at gennemføre for at udøve amerikansk indflydelse i Sydøstasien og disse områder, ikke fungerede. ASEAN stillede sig på Kinas side. TPP-handelsaftalen, om hvilken Obama i *Washington Post* sagde, at USA »laver reglerne« for handlen, ikke Kina.

Det virkede ikke: Formændene for begge Kongressens huse, Repræsentanternes Hus og Senatet, sagde, at TPP ikke kommer på dagsordenen i år; og de to præsidentkandidater har allerede sagt, at de er imod TPP. Så den er død. Og TTIP, den tilsvarende frihandelsaftale for Europa, er ligeledes allerede erklæret død af den franske regering og den tyske økonomiminister.

Så der er i øjeblikket en ny mulighed for at bruge G20-topmødet til at fastsætte et nyt regelsæt for handel, for samarbejde, for et »win-win«-perspektiv mellem landene. Og jeg mener, at, hvis vi på kort sigt kan få USA til at gå med i dette kor af nationer for skønhed, for samarbejde, så kan verden virkelig i løbet af meget kort tid opleve et nyt paradigme. Grunden til, at jeg siger »skønhed«, er den, at gallaaftenen inden åbningen af G20-topmødet var en vidunderlig dialog mellem kulturer, meget lig det, vi forsøger at gøre med rækken af koncerter i denne weekend i anledning af 11. september; denne gallaaften begyndte med meget smukke, kinesiske folkesange; der var en smuk scene fra balletten Svanesøen af Tjajkovskij; og sluttelig kulminerede forestillingen med en meget smuk opførelse af dele af *Ode til Glæden*, baseret på Friedrich Schillers digt til Ludwig van Beethovens musik. Jeg mener, at det var klogt af den kinesiske regering at vælge *Ode til Glæden*, hvor teksten på et sted

proklamerer, »Alle mennesker forbrødres« (»Alle Menschen werden Brüder«), som et kulturelt udtryk for denne idé om et »win-win-samarbejde« mellem alle civilisationer.

Så mit fundamentale budskab til jer er et budskab om absolut optimisme. Jeg siger ikke, at alle problemer er blevet løst. Vi har stadig eksistentielle problemer; vi har stadig faren for krig; vi har stadig faren for en finansiel nedsmeltning, muligvis i dette efterår. Men alternativet er allerede etableret af en magtfuld gruppe nationer, der tilsammen repræsenterer flertallet af menneskeheden, flere end 4 mia. mennesker.

Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegrere efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er *forenet*, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være patriot og verdensborger«.

Tiden er virkelig inde til, at vi forstår, at løsningen for menneskeheden kun kan findes på det højeste fornuftsplan, og ikke i en eller anden sideorden eller en eller anden angivelig interesse hos én nation imod en anden nation, eller gruppe af nationer.

Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at vi kan foretage dette spring og skabe et nyt paradigme; og alt imens I senere på dagen vil lytte til Mozarts skønne musik (*Rekviem*), til minde om dem, der døde under angrebet 11. september, mener jeg, at vi kan gengive dem liv og gøre dem udødelige ved at sige, at vi højtideligt vil forpligte os til at bringe USA ind i dette nye paradigme, og så vil deres liv have bidraget til noget udødeligt, og de vil forblive i vort minde for altid.

Et nyt paradigme giver nu liv til verden.

LaRouchePAC Internationale Webcast, 8. september 2016

Verden har gennemgået en dramatisk ændring i løbet af de seneste par uger. Der har især været flere store, internationale konferencer, der repræsenterer en konsolidering af et nyt paradigme og en ny anskuelse blandt verdens nationer. Disse konferencer var det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland; G20-mødet, der sluttede i Hangzhou, Kina; og dernæst de Sydøstasiatiske Nationers (ASEAN) møde med Kina, der fandt sted i Laos.

Under alle disse konferencer, under alle disse tre møder, har spørgsmålet drejet sig om at skabe en særlig synsmåde mht. økonomisk udvikling og samarbejde, og ikke om at respondere til kriser, ikke det Sydkinesiske Hav; det har været et langsigtet syn på, hvad fremtiden bliver.

Engelsk udskrift:

LaRouchePAC Friday Webcast with Helga Zepp-LaRouche:

A New Paradigm is Animating the World

The new paradigm animating the world was on full display over the past few weeks, in meetings of the Eastern Economic Forum in Vladivostock, the G20 in Hangzhou, and the ASEAN / China meeting in Laos. While President Obama doddered around with nothing to offer, an increasing portion of the world is adopting policies of economic integration and development, including such science frontiers as the Chinese space program.

This paradigm is not new – the LaRouches and the LaRouche movement have been organizing for the policies now becoming dominant, for over 40 years. Meanwhile, as the fifteenth anniversary of the 9/11 attacks approaches, a "living memorial" is offered in a series of concerts featuring the participation of the Schiller Institute New York Community Chorus.

Jason Ross hosts a discussion with Helga Zepp-LaRouche, a participant in the T20 meeting leading into the G20 summit, and Diane Sare, founding director of the Schiller Institute Chorus, on the changes sweeping the world, and how to inspire the US to join, rather than oppose, this new paradigm.

TRANSCRIPT

JASON ROSS: Hello! This is Thursday, Sept. 8th, 2016. You're watching our weekly LaRouche PAC webcast. This week we're recording the show a day early, because of some events coming up this weekend, which we'll be discussing a little bit later on. I'm Jason Ross, I'm the host today, and I'm going to be joined on the show today by two guests – by Helga Zepp-LaRouche, joining us from Germany; and by Diane Sare, joining us from the LaRouche Manhattan Project in the New York area.

Over the past few weeks, the world has changed dramatically. In particular, there have been several major international conferences that represent a solidification of a new paradigm and a new outlook among nations in the world. These conferences have been the Eastern Economic Forum in Vladivostok, Russia; the G20 meeting, which concluded in Hangzhou, China; and then the Southeast Asian Nations (ASEAN) meeting with China, which has been taking place in Laos.

In all three of these conferences, in all three of these meetings, the issue on the table has been creating a specific outlook for economic development and cooperation, not responding to crises, not the South China Sea; it's been a long-term outlook on what will the future be. I'd like to read a few quotes from presentations made at these conferences.

At the B20 meeting, the meeting of business leaders in advance of the G20 meeting in China, President Xi Jinping stated that "People are the foundation of the economy. We have to be oriented to the needs of the people, and raise their living standards and the quality of their lives. We will lift over 57 million people out of poverty, and poverty will be alleviated in all poor counties by 2020. This is a solemn promise to the Chinese people. We have lifted over 70% of the Chinese population out of poverty. We will make the pie bigger and we will continue the global fight against poverty."

At the G20 conference, which included a very beautiful opening ceremony, featuring the work of Beethoven and Schiller with the *Ode to Joy* set to music, and quite a spectacle, the leaders there came to a conclusion in their final communiqué from the conference, which included, "We can no longer rely on fiscal and monetary policy alone to deal with the crisis. We envision an all-dimensional, multi-tiered, wide-ranging approach to innovation, which is driven by innovation in science and technology, and goes beyond it, to cover development-philosophy, institutional mechanisms, and business models, so that the benefits of innovation will be shared by all."

Meanwhile, at the G20 conference, the most Obama had to say to anybody, was some blubbering about "human rights," and discussion of the Trans-Pacific Partnership (TPP), which has absolutely no chance of possibly being passed through the Congress; it's dead.

At the ASEAN meeting, Obama saw what he thought was an opportunity to put on the agenda and make an issue of the South China Sea arbitration ruling that went against China; he wanted to put that on the agenda, make that an issue, and instead, that was not part of the discussion at all.

What was instead discussed was economic cooperation, the Maritime Silk Road, the Chinese One Belt, One Road project. And, as a matter of fact, on the Philippines in particular,

which had launched the arbitration case against China regarding the South China Sea, the new President of the Philippines, [Rodrigo] Duterte, when he was asked about Obama's plans to lecture him on violations of human rights in the Philippines' war on drugs, President Duterte said "I am a President of a sovereign state, and we have long ceased to be a colony. I do not have any master except the Filipino people; nobody but nobody. You must be respectful. Do not just throw questions. *Putang ina*," which which translates to "son of a whore") "I will swear at you in that forum," he said to Obama. "I do not want to pick a quarrel with Obama, but I don't kneel down to anybody, except the Filipino people."

In all of this Obama has absolutely been the odd man out. He has nothing to offer the world. *Forbes* magazine has recognized this in its coverage, for example, where it states that while Obama is talking about human rights and the TPP that will never occur, China has been "quickly building its regional credentials with a heavy focus on the economy of Southeast Asia... China's Belt and Road initiative connecting Asia to Europe economically would let Beijing and parts of Southeast Asia build a major transportation network plus industrial co-operation projects. Beijing also happens to manage the China-ASEAN Investment Cooperation Fund, which bankrolls growth-linked infrastructure, energy and natural resources projects in Southeast Asia."

I think the contrast between Obama, who has nothing, with what China and Russia, and the BRICS nations – very specifically China and Russia, in particular – have been offering the world, strategically and economically, the contrast couldn't be clearer. With the participation of the G77 leader as well in these conferences, the world as a whole is adopting these as policies.

Let's bring on Helga Zepp-LaRouche now. Helga was a participant in the T20 meeting, which was a meeting with think tanks, a "Think20" meeting held in China in preparation for

the G20 heads of state summit which just occurred. Helga, let me ask you about this. In your view, how has the world changed over the past couple of weeks, with these events?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I think it is a change of world-historical dimensions. Because what has occurred between the Vladivostok Eastern Economic Forum, the G20, and then the ASEAN conference, is a tremendous change, in terms of where is the power center of the world. Let me just go through very quickly what the significance each of these of these different conferences was.

In Vladivostok, you had the integration of the Eurasian Economic Union with the Silk Road/Belt and Road initiative of China. That is very important because also Prime Minister Abe of Japan and President Park of South Korea participated, and there were agreements of long-term investments in development of the Far East of Russia, of Siberia, of huge energy investments, and integration of all of these economies of Asia.

This was followed by the G20 Summit, which I think was really an absolute breakthrough. First of all, China had put an enormous amount of effort into the preparation, by convening many, many pre-conferences, starting already a year ago, on many, many levels: ministers, think-tanks, institutions, and organizations. The intention of China was to transform the G20 from a mechanism which only responds to crises like 2008 – the financial crash of Lehman Brothers – into an organization which would form an alliance of countries to form a global governance mechanism which is problem-solving. Xi Jinping said repeatedly he wants to transform the G20 from a "talk shop," into a group of nations which *act* together. Looking at it, this was accomplished in many ways.

The Western media are hysterically and desperately trying to belittle this outcome of the conference, by saying "there were all these issues," but the only people who raised these so-

called "issues," like the South China Sea conflict, and the issue of the Arbitration Court in The Hague,, and all other divisive issues, was really the West.

What happened is that the overwhelming number of nations are moving to adopt the Chinese model of economy. They are very right to do so, because China has proven an economic miracle of such dimensions, Xi Jinping said, to transform a country of 1.4 billion people has never been undertaken in history, and the fact that China could uplift 700 million people out of poverty into a very decent living standard, is also unprecedented. One of the outcomes of the summit was the adoption of a plan to eliminate poverty all over China by 2020, that is, only four years from now.

China succeeded to put the Chinese economic model as the attractive model for everybody to join, in a "win-win" perspective, on the agenda. Many countries must say, "Yeah, we can have the same economic development like China; that is much more favorable, than to join the United States or NATO or the Europeans in confrontation of a geopolitical nature."

The success of this summit is really unbelievable. It has changed the situation in the world, I think for the good; because the unipolar world, for sure, does not exist any more. As a matter of fact, as you mentioned, *Forbes* magazine and *Time* magazine had quite hysterical articles saying that Obama's "Asia pivot" policy has completely failed; this was the last opportunity to woo the countries of the region, but this completely failed, and the "Asia pivot" of Obama is completely dead; it failed.

The G77, the Non-Aligned Movement, the ASEAN countries – they are all are now moving in a completely different direction, and especially the fact that South Korea and Japan participated, with Russia and China in this Vladivostok conference, proves that these countries who are obviously allied with the United States, but do not want confrontation

against Russia and China any more.

So this is extremely important. And it means primarily that those countries of the world which are not of the old regime of the World Bank, the IMF – the so-called "Washington Consensus," the so-called Bretton Woods institutions – they had no voice, and they now have a voice.

I think it is really very important that China explicitly adopted developing nations and emerging economies. First of all, they invited all of them – or a very large representation of them – to participate in the G20. China expressed the absolute commitment that every fruit of technological innovation would be shared with these countries, in order not to hold up their development. Now, this is a beautiful idea, which the first time was expressed by the German thinker Nikolaus of Cusa in the 15th Century, who already then had said that science and technology are so important for the development of mankind, that every time there is a new invention, it should be put in an international pool – to use modern words to say it – and that every country should have, then, access to it, not to be slowed down in their development.

It's an incredible change, because it means that, for the first time, an idea which was expressed by my husband Lyndon LaRouche in 1975, when he proposed a plan to develop the Third World, and he called it the International Development Bank [idb]. This was the idea which he presented both in Bonn, Germany at the time, and in Milan. He at that time wanted to have a \$400 billion technology transfer per year to the developing sector from the advanced countries, in order to build up infrastructure, to build up industrialization and agriculture in the Third World.

He gave a very concrete form to a demand of the Non-Aligned Movement, which in 1976 at the Non-Aligned Movement in Colombo, Sri Lanka, had adopted a resolution demanding a just

New World Economic Order. That Non-Aligned Movement resolution 90% of the words were those of the IDB. But you know what happened at that time was, all the leaders of the countries who had taken the initiative to fight for this – like Mrs. Gandhi from India, Mrs. Bandaranaike from Sri Lanka, Bhutto from Pakistan – all these leaders were either killed or destabilized; and this whole effort had a tremendous setback and it did not function.

Now as you probably know, and some of our viewers may know, we have been fighting in the LaRouche Movement ever since that time – it's now 40 years we have been fighting for the realization of the IDB or an IDB-like plan for the Third World; but the World Bank and the IMF, for all these years have done the exact opposite. The IMF conditionalities would completely deny any kind of development by having conditions which would force developing countries to pay debt instead of investing in infrastructure. They created the debt trap even, to make it impossible for countries to develop. So, the miserable condition of Africa, and many other countries in Asia and the Middle East and some countries in South America, is the result of the conscious policy to suppress development.

Now, after the Asia crisis [in 1997-98] the Asian countries obviously realized that they had to do something to protect themselves against speculation of George Soros at the time, so a process of creating new institutions developed. One was the Chiang Mai Initiative; but then recently – about three years ago – China took the leadership together with other BRICS countries, to create a completely alternative set of banking institutions. The Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB); the New Development Bank of the BRICS; the New Silk Road Fund; the Maritime Silk Road Fund; the Shanghai Cooperation Organization Bank. So, you have now a completely alternate system of banking which is *not* casino; but only gives credit for investment in real infrastructure in the real economy.

So, what is happening now? I think people have to appreciate

that, that what happened at the G20 meeting is the victory of a struggle of 40 years at least; to make it possible for human beings in Africa, in the so-called developing sector, to have a chance for the future. Such a powerful coalition has now emerged – the strategic alliance between China and Russia; Putin was the guest of honor at this G20 meeting – so the world really has changed. It's very important to say that these articles in *Forbes* magazine and *Time* magazine really don't get it. It's not anti-American; it's not anti-European. Xi Jinping and the other leaders have expressed many times that they want the United States and Europe to join in a "win-win" perspective.

So what is on the table now with the G20 meeting is for the first time a strategic initiative which is not geopolitical; because it offers a level of reason to cooperate internationally for the common aims of mankind. I think this is a tremendous historical breakthrough, which we really must make sure that the American people find out about what it is, and not be misled by mediocre journalists, who just can't think differently than geopolitics. It's like somebody who is evil, cannot imagine when he talks to a really good person, that the other person is not also evil. So what you read in the Western media is just the projection of the degenerate thinking of the media; but it's not what happened at this summit. So, let's make sure people really understand the historic significance of this change.

ROSS: Great! I think what you went through in terms of the history of your involvement, of your husband Lyndon LaRouche's involvement, of the LaRouche Movement's involvement over the past four decades in creating the victory for the policy that's being announced at these conferences, really goes to show the power of an idea. That over cynicism or over what seemed to be the structures and control of things, a good idea and successful and intense and ongoing organizing for it, really can make things happen.

I was going to ask if you wanted to say more about the history of the LaRouche Movement's involvement in this; or also if you have anything to say about how we're going to get the U.S. to join in this development instead of being opposed to it?

ZEPP-LAROUCHE: Well, first of all, I would like to make a short comment on the ASEAN conference, because that was in the footsteps, or following the G20 meeting; and that dispute is now settled. Because the ASEAN countries together with China, all agreed that all the disputes will be solved through peaceful negotiation and dialogue; they will work out a Code of Conduct until the middle of next year to this effect, and jointly fight threats to security like terrorism and other threats. They will act on the basis of the UN Convention of the Law of the Sea, or UNCLOS; and that means all these efforts to hype up the conflict between the Philippines and China with The Hague Arbitration Court has not succeeded. This was an effort to cause disunity, but this ASEAN conference said, "No, we want to have joint economic development. We will revive the regional economic development organization."

So, it shows that the foreign policy of China – not only at the G20 – was changing the agenda completely; but also in terms of regional conflict, that if you have a "win-win" perspective where you take into account the interests of the other, you can find solutions.

So then what is left for Obama, some papers were writing, was the implementation of the TPP; but as you already mentioned, both the House and the Senate and the two Presidential candidates all have said the TPP is out. The Speakers of the two Houses have said it will not get on the agenda this year; which means not during the time of Obama. So, the TPP is dead; the TTIP – it's the European version of the same thing – is also dead. So, I think the world really has changed; unipolar demands and the idea that you can decide rules on behalf of one country is no longer in existence. We have entered a completely new era of respect for the sovereignty of the other

country, and an alliance of essentially republics for a greater good.

This is obviously a really important development. Not only does it mean that the United States has the chance to go back to the foreign policy of John Quincy Adams – because that is exactly what he had outlined for the United States to do; but it also means that the kind of system of perfectly sovereign nation-states working together for a joint development – which we have pushed, especially naturally Mr. LaRouche has pushed, for over 50 years – this is now becoming a reality.

So, I think that we can be very happy about that, because the LaRouche Movement for the last 40 years, but especially the last 25 years, convened literally hundreds of conferences around the world; in every major U.S. and European city, in Rio de Janeiro, in São Paulo, Brasilia, Mexico, Beijing, New Delhi, Moscow. Many even in Australia, in Egypt, in other African countries; we had seminars, conferences. I think we have now a renaissance movement and a world movement for development.

Since you mentioned the beautiful gala concert which preceded the G20, this was, in a certain sense, similar to what we are doing with the dialogue of Classical culture; because it started with a very beautiful series of Chinese folk songs, then it had scenes of the ballet of *Swan Lake* – danced in a lake – so the dancers would make sort of little fountains by each step, because they would step into the water. It gave it an unbelievable effect. And naturally, the fact that they chose the *Ode to Joy*, the beautiful poem by Schiller composed by Beethoven; where the text at one point says, "All men become brethren." "*Alles Menschen werden Brüder*", which is the poetical expression of the "win-win" perspective; that there is a higher goal of mankind. And that they choose that to be the high point of the gala, really shows that they have understood something very fundamental. They said, "Text written by Friedrich Schiller" so naturally many people would

have thought about the Schiller Institute; and we have used the *Ode to Joy* many times to express the same idea.

So, I think that we can be really proud; because we did not do everything, but we had a very good part in producing this beautiful result.

ROSS: Wonderful! I'd like to return to get more thoughts from you, but I'd like to bring in Diane Sare at this point to discuss one of the opportunities for changing the United States. Which is that this weekend, this Sunday, is the 15th anniversary of the 9/11 attacks from 2001. Diane – who is the founder and managing director of the Schiller Institute New York City Community Chorus, as well as a member of the LaRouche PAC Policy Committee – has been very engaged in a process that Mr. LaRouche has called a "Living Memorial" for 9/11; which is a series of concerts that are taking place this weekend.

I'd like to ask Diane about that, and first mention something about the context; which is that over the past month we've had the release of the 28 pages. The 28 classified pages of the Congressional Joint Inquiry into 9/11; and we've got scheduled for a vote in Congress tomorrow the JASTA bill – the Justice Against Sponsors of Terrorism Act – which would make it possible for the family members, for victims of 9/11 to sue Saudi Arabia directly in U.S. courts for having aided in the commission of an attack on U.S. soil. This has the potential to really transform 9/11 from an opportunity for those pushing a policy of conflict and war, to really get justice on this, by redefining American strategic policy.

Let me ask you, Diane, you've been very involved in this, of course. Could you talk to us about the conception of a Living Memorial? What's happening this weekend? How are we putting that into practice?

DIANE SARE: I'll situate it in a question you asked earlier of

Helga. The question is, how can the U.S. join this New Paradigm? What is holding us back? One very important aspect is not simply the idea of a unipolar world; but a unipolar world which is based on fantasy, and lies, and delusion. Which we have seen in particular – I wouldn't say it began with the terror attacks of September 11, 2001 – but after that, what did you have, since the truth was not told? You referenced the 28 pages being released, and the potential for JASTA to be passed this week. What happened? We had an attack which was , and instead we invaded Iraq. Then, we invaded Libya. Now, we have an insane President Obama who wants to overthrow Assad.

The actions of the United States on behalf of this British-Saudi Empire have explicitly created an increase in terror attacks around the world; an increase in war; an increase in the death rate. I was reading this morning that as many as 400,000 people in the New York metropolitan area have been affected by the attack on the World Trade Center, because of all of the toxic debris that was blowing through the air. You have over 1,100 people who have contracted rare forms of terminal cancer; and we run into them all the time here in New Jersey, people who were first responders, who were security, who were police who worked in the area.

So, you've had a great injustice; and because the injustice has been allowed to continue, the crime has only grown in magnitude. The number of people who have died as a result of this has been expanding. ... what potential to remedy that situation; to bring justice, which would in a sense, clear the conscience of the American people to make us morally capable and morally fit to join with the rest of the world in this New Paradigm?

What Mr. LaRouche said explicitly when the question came up at one of the Saturday town hall meetings, on the idea of what can we do for these people who died on September 11? He said, a Living Memorial. So when I think of a Living Memorial, I think of Abraham Lincoln at Gettysburg and his words that: the

dead have already consecrated this ground; but it is up to us, the living, to make sure that they have not died in vain. Therefore, what we are seeking to do here, by doing something which is a completely beautiful and noble thing, is to enable the American people to address this; and to insist that our nation become something different than what it was. It is not a coincidence that this is occurring at the same time that we have these extraordinary breakthroughs.

ROSS: You could say more. I know that over the weekend we've got the Schiller Institute chorus is going to be participating in a series of concerts of the Mozart *Requiem*, of spirituals and other pieces, on Friday, Saturday, Sunday, and Monday. Could you tell us how the participation in these kinds of events shows a potential to change people? What kind of responses have you been getting from musicians, from politicians, from others involved in these events? What significance does this show you it having already?

SARE: Well, I think perhaps the most exciting thing that's occurred, is the growth of the chorus; because the people who participate in the chorus are the ones who in a sense will be the most transformed by these events. We began the chorus almost two years ago, in December of 2014, in the wake of the choking death of an African-American man who was strangled by the police in Staten Island, and the grand jury determined that there was no wrongdoing on the part of the police. There was a great deal of anger which was threatening to rip apart the city. And we said why not do something beautiful, dedicated to the sanctity of human life or the question of the brotherhood of man? Let's not let ourselves be divided; let's not have fits of rage. And the police officers who also have been put in a bind, because they're trying to protect our cities, our poorest populations which have been destroyed and made insane by the drug epidemic which is funded and run out of Wall Street.

So, what occurred is, we had about 100 people show up to sing;

one of whom suggested that we form a community chorus, which I did. We went from week upon week where we had 3 people, 5 people, 12 people; finally a core of about 40. I can say at the performance of the Mozart *Requiem* that we will be doing in Manhattan on Saturday, there will be about 160 people in this chorus. They are themselves telling others that they're profoundly affected. We know that members of the Fire Department in Brooklyn – the brigade where every single one of them was killed on September 11th – they hold a special Mass every year. This year, our chorus is going to be involved in singing the Mozart *Requiem* as part of the Mass; and members of the Fire Department there were very moved that someone had thought to do something on this level to honor those people who made the ultimate sacrifice in the aftermath of that.

So, it's opening up and inspiring many people. Instead of just saying, "We're going to swallow this, we're going to take it. We're not going to talk about this. We're going to act like nothing happened, and we're going to presume we can never get justice." There's a sense now that "No, we don't have to go along with this any more. We can get justice." I would just say that my point earlier, that in this way, the United States could be transformed to make it possible that we would no longer act as a cat's paw for the British Empire; but be capable of joining with China and Russia. And I'll further say that the beauty of this potential development has absolutely nothing to do with the stupid elections and the idiotic candidates that we have; but is from a much higher standpoint.

ROSS: Good. Diane, did you have anything else you'd like to say on that topic? I'd like to ask Helga a question. Do you have anything else, Diane?

SARE: Go ahead; that's fine.

ROSS: OK. Well, I wanted to ask Helga, let's paint for our viewers an idea of a future, if we could. With the U.S. dropping this zero-sum game, geopolitical approach, with the

U.S. and Europe adopting the proposals that you're putting forward, what could the world be like in 5 or 10 years? Is this an endless, perpetual fight? Or what does victory look like? What could the world be like?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I think things can change very quickly if the United States and Europe would adopt the Glass-Steagall banking separation law; which is, as you know, in bills in Congress in the Senate, and I was quite happily reacting when I saw that Black Lives Matter is now demanding from Hillary Clinton that she should adopt Glass-Steagall. Because you can only fight racism if you fight the injustice caused by Wall Street; I thought this was an irony. So, if the United States and Europe – which is bankrupt; let me just spend one sentence on that.

China has growth rates anywhere from 6.7%, they want to have now 7% again; India had even 8% growth rates. Other Asian countries are going in the same direction. And what is the growth rate in Europe? The new statistics of the Eurozone just came out – 0.3%; and in France, Italy, and Finland – 0%. Then naturally, all the parameters are really alarmist; the headlines today are Draghi, the head of the European Central Bank, has no more options. He's running out of options because of negative interest rates, quantitative easing, helicopter money; all of these are signs of a dying system. And then naturally, you have Deutsche Bank, which is having all the parameters like Lehman Brothers in 2008; the credit default swap costs are now exactly like for Lehman Brothers just before it blew up. If that happens, you could have the next 2008 crisis this September or October.

So, the fight for Glass-Steagall is super-urgent; and naturally, as Lyndon LaRouche has stressed very emphatically with his Four Laws, this is not enough. Then you need to have a credit system, and you need to issue credit for real investment.

Now, if these changes can be done quickly – this year – even before the U.S. election occurs, then there is no reason why the world cannot enter a completely New Paradigm; stop geopolitical confrontation. The danger of war is not yet eliminated; I don't want to make a false security when it's not there. But at least with the new alliance between Russia, Turkey, Iran, the Syria question can be solved. With the 28 pages and the JASTA bill, maybe the Saudi support for terrorism can also be brought to an end. Then, even the German Economic Development Minister from the CSU – the Christian Social Union – made a speech yesterday in the Parliament, demanding a Marshall Plan for Africa. He said, this present global system is a failure; it has created forms of early capitalism in many parts of the world. This cannot continue. In the next 30 years, 2 billion babies will be born alone in Africa; they need many jobs, many teachers, real investment. He demanded that the WTO [World Trade Organization] be transformed from a free trade into a fair trade mechanism. So, this is a conservative politician from Germany of the Merkel government; and he's the only one who so far has the courage and the vision to say these things. But that's actually true.

With the new alliance I described earlier in the context of the G20, now Japan is starting to invest massively in Africa; and this was welcomed by China. China said we are not in Africa for competitive reasons, but the need for development is so big, we are happy if India and Japan are all investing; and naturally, Europe should invest. The United States should have to overcome the poverty and build up the Middle East; rebuild the war-torn region – Iraq, Afghanistan, Syria, Yemen, Libya, all of Africa. If all of these countries would be developed with the extension of the New Silk Road program and all countries would work together, poverty could be eliminated in a very short period of time; maybe in two years.

Gerd Müller, the Development Minister, pointed out that 80% of Africans still do not have access to electricity. Now that

could be very, very quickly changed; we have developed in our program of the World Land-Bridge, a comprehensive development plan for Africa. Infrastructure, bridges, ports, fast train systems, roads, the development of agriculture and industry, the creation of large amounts of freshwater to fight the desert through peaceful nuclear energy, desalination of ocean water, the ionization of moisture in the atmosphere. In a few years, Africa and those parts of the world which are still in poverty could look like beautiful gardens, forests, agriculture, new cities. People studying to become scientists, to become musicians, to become artists.

The human potential for creativity has just been scratched on. So far, we have only outstanding geniuses like once a century. You had Plato, Cusa, Kepler, Leibniz, Beethoven, Einstein, a couple of more people I am not naming here; and these were relatively rare phenomena. If we go in the road now on the horizon, and every child on this planet can have access to universal education, because there is enough to eat, there is enough housing so that the child can study and is not distracted by poverty or by Pokémon Go, or some other idiotic thing. But the child can learn Classical music, *bel cantos* singing, learn geography, learn astronomy, learn the history of the Universe, the history of mankind, universal culture. Love other cultures by knowing the beauty of Chinese painting, of Indian drama, of poetry from Persia.

Once you know these cultures, you cannot help but say this is actually enrichment; all racism would go, all xenophobia would go. The world community would just be working together for the common aims of mankind.

Developing breakthroughs like thermonuclear fusion power in the short term; space colonization in the short and medium term; and discover new breakthroughs we have not even an inkling of to ask the right question. We are not an Earth-bound system; by no means. The ecologists are always talking about finding solutions within Earth-bound systems; this is

complete nonsense. Mankind is a species which naturally can develop the planet with infrastructure and open up landlocked areas on Earth; but the continuation of this infrastructure will be in close space. The Moon being the first target; and other objects, asteroids will be studied. Eventually, we will have the means to take longer space flights to Mars and other bodies in space. We will become a human species where the beautiful idea of Vladimir Vernadsky that the noosphere will take over the biosphere more and more; what he meant by that is that human discoveries, human scientific and technological innovation, will be what will rule and dominates the world more and more.

From that standpoint, the fact that China decided to put the innovation in the center of their efforts, is really the right step in the right direction. I can see, and I hope to see this in my lifetime, that the relations among nations will completely change; that you no longer are looking full of mistrust and xenophobia against everything which is foreign, but that people will become much more educated. There will be much more patriots and citizens of the world; world citizens, which must not be a contradiction with what was said by Friedrich Schiller 200 years ago. And that we will basically give up all those stupid habits which prevent our creative potential from unfolding. People will have intelligent discussions; they will have loving relations among themselves by furthering the interest of the other.

So, I think we are at the verge of becoming adult; I think right now the human race behaves like little uneducated, spoiled two-year-olds who kick against the knee of your colleague, and they scream and say, "This is my toy!" That's about the mental level of geopolitics.

I think that is not worthy of man; I think man is meant to be a creative species, fully loving each other. Therefore, the *Ode to Joy* that was played at the gala evening in Hangzhou is really the vision of the future.

ROSS: Wonderful! I just want to add one thing on that, which is that you had mentioned how China had put technology as a major factor in their outlook on things. And when that's coming from China, it really means something. China is the nation that has gone and had a landing for the first time in decades. It's China that in two years, plans to have the first-ever landing on the far side of the Moon. And it's China which in that process, is offering for international use, the use of a communications relay satellite that they'll have with the Moon; that they plan to make available to other nations who want to do work there.

That, their fusion program; it really shows the potential on the highest level of economy. Your husband has pointed out for decades that infrastructure provides a platform for meeting the productive needs of society. As you said, children being able to have enough food to be able to concentrate on education; on learning about the great cultures of the world, of their past cultures, to be able to contribute to it in the future. We're not citizens of the world; we can be citizens of the Solar System, and we've really got a very broad potential outlook for ourselves. On that highest level, it's driving mankind as a species forward; which we can do through collaboration on science. That really lets us collaborate on the highest possible level.

Let me ask, are there any final words from either of you? Do you have any concluding remarks?

ZEPP-LAROCHE: Yeah, I would like people to – I'm aware of the fact that what I'm saying is not the mainstream opinion about China, about all these countries. I would ask the audience to not just dismiss, if you disagree with what I said, but please take the effort to look into it yourself. Look at the speeches of Xi Jinping and the other leaders. Look at what China is doing. Study Confucius, and you will find out that there *is* indeed a completely different philosophy; and that philosophy is much, much closer to what the United States was

when it was founded, than most people would imagine. Both in terms of economics, but also in terms that the government should be there for the common good; this is an idea which almost has been lost in the last decades.

I think people should just not dismiss it. Once you are convinced that what I have said is true, help us to get the United States onboard. The United States needs a Silk Road. China has a plan to have 50,000 km of fast train system by 2020; and we have developed an extension of the Silk Road for the United States, also having a huge system of fast trains connecting the East and the West Coasts, the North and the South. Build a couple of new cities in places in the United States which make sense. And there is no reason why the United States cannot be part of this. It's not anti-American; America should become part of it, and you should help to do this.

ROSS: Wonderful. Well, thank you both very much for joining us. Thank you to our viewers for joining us. If you're in the New York area, definitely become involved in this process over the weekend. You can find out more at the Schiller Institute New York City Chorus website. Stay tuned to LaRouche PAC; subscribe so you don't miss our shows, and we'll see you next time.

**Det Britiske Imperium
kollapser i takt med,**

at det nye paradigme vokser frem

8. september 2016 (Leder) – Det Britiske Imperium har, ligesom alle tidligere imperier, opretholdt sin evne til at plyndre og dræbe i hele verden gennem »del og hersk«-operationer, der satte potentielle venner og partnere op imod hinanden ved hjælp af religiøse, etniske, nationale eller andre geopolitiske brudlinjer. Denne politik for evindelige krige kan ikke med held imødegås på en én-til-én basis. Den eneste vej til fred og udvikling er et nyt globalt paradigme, som demonstrerer overfor alle og enhver, at det, at blive manipuleret ind i en konflikt, er en sikker metode til selvdestruktion, alt imens det, at finde og gennemføre politikker, er i ens egen, de »andres« og den menneskelige race som helheds fælles interesse.

Dette er præcist, hvad der nu finder sted i et utroligt hurtigt tempo i hele verden, i takt med at vi ser, at selve tiden bogstaveligt talt går hurtigere. Vladimir Putin og Xi Jinping har intervenseret i næsten hver eneste imperialistiske krise, med »win-win«-politikken for store infrastrukturprojekter til erstatning for imperialistiske krige. De tre på hinanden følgende konferencer i Asien i den seneste uge – Vladivostok Østlige Økonomisk Forum om fælles udvikling af det russiske Fjernøsten; G20-topmødet i Kina; og ASEAN og Østasiatisk topmøde i Laos – har indført et nyt paradigme, centreret om selve begrebet kreativitet, sådan som Lyndon LaRouche længe har insisteret på (Xi Jinping har valgt at kalde det »innovation«), for at erstatte det knækkede og destruktive Britiske Imperium med et fællesskab af nationer, dedikeret til menneskehedens fælles mål.

I løbet af de seneste uger har vi set den imperialistiske kontrol over Tyrkiet blive brudt, da Tyrkiet oplevede at se sig selv truet af kaos og ødelæggelse og vendte sig mod

Rusland, der nu arbejder sammen med Tyrkiet om at bygge atomkraftværker, gasledninger og universiteter, og selvfølgelig tager skridt til at knuse terroristsvøben i Syrien.

I Asien har vi set den imperialistiske kontrol over Filippinerne blive brudt af en ny regering, som modigt har identificeret den kendsgerning, at fred og udvikling med Kina er den eneste fornuftige fremtid, fremfor Obamas økonomiske udplyndring af landets ressourcer og udnyttelse af billig arbejdskraft, mens landet bruges som base for militær konfrontation med Kina.

Selv i Europa og USA er potentialet for et dramatisk skift i retning af fornuft i sigte. Den tyske udviklingsminister Gerd Müller undsagde i går de »primitive kapitalistiske strukturer, der er skabt gennem en globalisering uden begrænsning og værdier«, og som har skabt »en situation, hvor 10 procent af verdens befolkning ejer 90 procent af værdierne, og 20 procent opbruger 80 procent af råvarerne og ressourcerne. Det kan ikke fortsætte med, at denne saks gaber mere og mere. Det er nemlig grundlaget for konflikter, spændinger og krige, og er årsag til, at millioner af mennesker bliver flygtninge«. Udviklingspolitik er fredspolitik, understregede Müller.

Og talskvinde for det russiske udenrigsministerium Maria Zakharova meddelte onsdag, at Bibi Netanyahu og Abu Abbas i princippet havde aftalt at mødes i Moskva. »I respons til appellerne fra palæstinenserne og israelerne, bekræftede vi vores beredvillighed til at arrangere et møde i Moskva. Vi er overbevist om, at der er behov for at genoptage forhandlingerne.« Ingen dato er blevet fastsat. Alt imens sagde et typisk vestligt orakel, prof. Elena McLean, at »sandsynligheden for succesfulde drøftelser er ikkeeksisterende«, da angiveligt »intet fundamentalt har ændret sig« mellem Israel og palæstinenserne. Men den »fundamentale ændring« er faktisk sket i verden som helhed og har brudt de imperialistiske kontrolmekanismer, hvilket netop

er grunden til, at der er en chance for en reel løsning på selv denne betændte krise.

Og i dag ser vi dramatiske, om end forsigtige, skridt til at inddrage selv de mest dødbringende af det Britiske Imperiums dræber-satrapper – Saudi-Arabien og Israel. Efter at Putin mødtes med prins Mohammed bin Salman (saudisk forsvarsminister og anden vicepremierminister) i Kina sidste søndag, underskrev de to nationers energiministre en historisk aftale om at samarbejde om udvikling og markedsføring af olie, mens Rusland har tilbudt at bygge 16 atomkraftværker i kongeriget. Xi Jinping har også tilbudt saudierne en central placering i forhold til Silkevejen – men at føre krig mod naboerne Yemen og potentielt Iran, mens man sponsorerer terrorisme i hele verden, vil ikke kunne sameksistere med et reelt udviklingsprogram for landet, med russisk og kinesisk hjælp.

I USA er Kongressen trådt sammen, med en underdønning af en folkestemning for en genindførelse af Glass-Steagall, for at afslutte Wall-Streets kasino-økonomis ødelæggelser og genoprette produktive investeringer – en folkestemning, der tvang Glass-Steagall til at blive optaget på begge partiers valgplatforme. De Glass-Steagall-lovforslag, der er fremsat i begge Kongressens huse, kan og må blive tvunget til at komme til afstemning og omgående blive vedtaget.

Få hele historien om Glass-Steagall

Vil Obama nedlægge veto imod Glass-Steagall? Lige så sikkert, som han har skabt den ene krig efter den anden, myrdet utallige uskyldige og støttet terrorister for at nå sine mål med »regimeskift«. Det er derfor, Obama må fjernes nu – og ikke efter en vanvittig valgproces mellem to værktøjer for Wall Street. Der er ingen tid at spille, men al mulig grund til at være optimistisk, eftersom »forandring« er blevet det nye normale.

Foto: Solnedgang over London. [foto: ytulauratambien CC-SA]

POLITISK ORIENTERING den 8. september 2016: Hvad danske medier ikke siger om G20-topmødet i Kina

Med formand Tom Gillesberg

Video: Kan ses på: <https://www.youtube.com/watch?v=YpTh6MNYlas>

Lyd: